

උභය ප්‍රාතිමෝහය

චේරකානේ චන්ද්‍රවිමල මහනාහිමි

පටුන වෙත

ධුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට
 පත් කළ
 සිංහල අනුවාද සහිත
උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය
 (පස්වන මුද්‍රණය)

ප්‍රස්තාවනාව:

මහාචාර්ය

ථේරකාණේ චන්ද්‍රවිමල

(සාහිත්‍ය චක්‍රවර්ති, පණ්ඩිත, ප්‍රචලිත විශාරද,
 අමරපුර මහා මහෝපාධ්‍යාය ශාසන ශෝභන, ශ්‍රී සද්ධර්ම ශිෂ්‍යමණි)
 මහානායක ස්වාමිපාදයන් වහන්සේ විසිනි

සම්පාදකවරු:

ගොඩිගමුවේ සෝරත ස්ථවිර
 පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිර

ප්‍රකාශනය:

ශ්‍රී චන්ද්‍රවිමල ධර්මපුස්තක සංරක්ෂණ මණ්ඩලය
 ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමය, පොකුණුවිට.
 දුරකථන : 034-2263958

2550

2007

ලේකම්ගේ සටහන්...

ත්‍රිපිටකයට අයත් ධර්ම-විනය හා භික්ෂු පරපුර බුද්ධ ශාසනය යි. විරාත් කාලයක් මේවා පැවැත්වීමේදී බිහිවූ සංස්කෘතිය ද ශාසනය මැ යි.

විනය ශාසනයේ ආයුෂයි. සංස්ථාවක් වශයෙන් සඟ පරපුර එක්කර ඇත්තේ විනය ශික්ෂාපද තුළිනි. කවර ජාතික භික්ෂූන් වහන්සේ නමකගේ වුවද සාමාන්‍ය අප දකින්නේ මේ හැදියාව නිසා ය.

සංඝ සමාජයේ වටිනාකම ද මේ ඒකඝන වීමයි. බුදුන් පිදීමටත් වඩා සාංඝික පූජාවක් උසස් යයි වදාරා ඇත්තේ ද සමාජයක් වැළඳ ගන්නා සේවයක් මගින් සත්පුරුෂ සමාජයක් ඇති කිරීමට සංඝ සමාජය ඉවහල් වන නිසා ය.

භික්ෂු සමාජයේ මේ එකමුතුව බිඳී යන්නේ නම් ඉන් මිථ්‍යාදෘෂ්ටිය සමාජගත වීම ද වැළැක්විය නොහැකිය. සද්ධර්ම ප්‍රතිරූපකයන් නිසාත්, තෙරුවන, ශික්ෂාපද හා බණ-භාවනා ගැන ගරුසරු නැති සංඝයා වහන්සේ නිසාත්, දේශපාලනය, ජ්‍යෝතිෂය හෝ වෙනත් ගුප්ත විද්‍යාදිය ඇසුරු කරන භික්ෂූන් වහන්සේ නිසාත් ශාසන අන්තර්ධානය වන ආකාර බුදුන් වහන්සේ දේශනා කළ තැන් රාශියක් "සඟි බණ - සමන්තේසනා" මගින් පූජ්‍යපාද යක්කඩුවේ ප්‍රඥරාම නාහිමියෝ පෙන්වා දෙති.

පූජ්‍යපාද රේරුකානේ වන්දවීමල නාහිමියෝ ද කාමච්ඡන්ද නීවරණය ගැන පැහැදිලි කිරීමේදී භික්ෂූන් වහන්සේ තමන් නොදනම විවිධ ක්‍රියාකාරකම් ඔස්සේ සසුනට කරන හානිය දක්වා සිටිති.

ගමින් ගම සේවය කළ භික්ෂූන් වහන්සේගේ සේවය මුළුගැන්වී මාධ්‍ය ඔස්සේ ධර්ම දේශකයන් කීපදෙනෙකු ඉස්මතු වීමත්, ඒ අතර

සමහරුන් බණ වැනි බණ කියන්නන් විමත්, දුච්ච මානසික හේතු නිසා ධර්මය අවලංගු කරමින් භික්ෂු වංශයේ පූච්චාරීන් විවේචනය කිරීමත්, ශ්‍රද්ධාවත් ගිහි සමාජය එකතු කළ 'පිරිත් හුය' එක් එක් භික්ෂුවකගේ අනන්‍යතාව බවට පත් කිරීමත් වැනි කරුණු ගැන කල්පනා කරන විට සසුන පිරිහෙන්නේ බාහිර කරුණුවලට වඩා අභ්‍යන්තර ක්‍රියාකාරකම් නිසා බව පැහැදිලි වෙයි.

ඇසුරු කරන භික්ෂුන් වහන්සේගේ හැදියාව මත ගිහියන් ශ්‍රද්ධාවත් වන අයුරු බුදුන් වහන්සේ නිතර පෙන්වා ඇති නිසා තම වගකීම අවබෝධ කරගත් භික්ෂු පරපුරක් ඇති වන්නේ නම් අප සමාජය සකස් කරගැනීම තවමත් ප්‍රමාද නැත. මූලිකව කළ යුතු වැඩ කොටස අතපසු කර ගැටළුවලට පිළිතුරු සෙවීම පහසු නැත.

ප්‍රාතිමෝක්ෂය ඉගෙනීමෙන් හා දැරීමෙන් සංසරත්නයෙන් විය යුතු සහ කළ හැකි සේවය අවබෝධ කරගත් භික්ෂුන් වහන්සේ දැකීමට බෞද්ධයෝ වාසනාවත් වෙත්වා.

පෙර පූජ්‍ය කුකුල්පතේ සුදස්සි, මමන සුසීම හිමිපාණන් වහන්සේලා සැකසූ සෝදුපත් සටහන් මෙවර මුද්‍රණයටත් උපකාරී විය. සංශෝධිත පරිඝනක අක්ෂර ගැලපීම හොරණ රු-මායා ග්‍රැෆික්ස්හි සාලිය ජයකොඩි මහතා අතින් ද, මුද්‍රණය සිකුරු ප්‍රකාශක ගිහාන් අනුරංග ජයවර්ධන මහතා ප්‍රමුඛ කායථී මණ්ඩලයෙන් ද මනා ලෙස ඉටු කිරීම කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමි. උපකාරී වූ සැමට ශාසනාලයෙන් යුතුව පින් දෙමි.

තිසරණ සරණයි!

සී. තනිප්පුලි ආරච්චි

ගරු ලේකම්

ශ්‍රී වන්දවිමල ධර්මපුස්තක සංරක්ෂණ මණ්ඩලය

2007 මාර්තු මස 15 වන දින, පොකුණුවිටදී ය.

හැඳින්වීම

විනය “විනයො නාම සාසනස්ස ආයු” විනය නම් ශාසනයාගේ ආයුෂයයි.

මෙයින් භික්ෂූන්ගේ ශික්ෂා ගරුත්වයත්, සම්බුද්ධශාසනයේ ජීවනයත්, පිළිබඳ අවධාරණයෙන් කළ පරිච්ඡේද නියමයක් හෙළි කරයි. සම්බුද්ධ ශාසනය පන්දහසක් අවුරුදු පවත්නා පරිදි දේශනා කොට වදළ විරස්ථායී ක්‍රියා මාර්ගය විනය නමින් හැඳින්වූවා මෙන් ම, එය අනුගමනය කිරීම, භික්ෂුවාගේ දියුණුවට මෙන් ම ශාසනයේ පැවැත්මටත් හේතු වන බව වදළ අවස්ථා රාශියක් විනය ග්‍රන්ථවලින් සොයා ගත හැකිය. එය කෙතරම් වැදගත් දෙයක් කොට සලකා වදරණ ලද්දේ දැයි කියතොත් පසළොස් දිනකට වරක් ශික්ෂාවන් සිහිපත් කරගත යුතු බවත්, එසේ නො කිරීම ආපත්තියක (වරද)ට හේතුව වන බවත් වදළහ. තමාට තමා ම වංචා සහගත නොවීමේ පදනම මත ගොඩනගන ලද භික්ෂු ජීවිතය පිළිබඳ මනා පාලනයක් විනය ශික්ෂාවන්ගෙන් සිදුකෙරේ. එහෙයින් වරදත්, ඊට සුදුසු දඬුවමත් නො සඟවා, විනය ශික්ෂාවන් ගුරුතන්හි ලා සලකන භික්ෂූන් නිසා ශාසනය විරස්ථායී වීම ගැන කවර කථාද?

උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය සියලු ම විනය ශික්ෂාවෝ පස්මහ පොතකින් පරිමිතයහ. i. පාරාජික ii. පාවිත්තිය iii. චූලවග්ග iv. මහාවග්ග v. පරිවාර වශයෙනි. එයින් පාරාජික, පාවිත්තිය යන ග්‍රන්ථ ද්වයෙහි වදළනාක් ආඥා දේශනාවන් ඉතා සංක්ෂිප්ත කොට සකස්කළ ශික්ෂා සංග්‍රහයකි, උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය. භික්ෂූන් හා භික්ෂුණීන් පිළිබඳ ප්‍රාතිමෝක්ෂය හෙයින් මෙ නම් විය. සර්වඥ ශාසනයට ඇතුළත් ව, විසිවිය සම්පූර්ණ වීමෙන් අධිශීල

සංඛ්‍යාත උපසම්පදා ශීලය ලැබූ භික්ෂුව විසින් රැක්ක යුතු ප්‍රාතිමෝක්ෂය උද්දේසවාර පරිච්ඡේද පසකින් පරිමිත වූ අතර භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය සතරකින් යුක්තය.

භික්ෂු භික්ෂුණි ශාසනද්වය ම නිර්මලව පැවති යුගයේ උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂය වැනි ශික්ෂා සංග්‍රහයකින් ලද පහසුවත් අවශ්‍යතාව හා ප්‍රයෝජනයත් පිළිබඳ යමක් සිතාගත හැක්කේ අනිත් විනය ග්‍රන්ථ අතර උභය ප්‍රාතිමෝක්ෂයට හිමි වන ස්ථානය ගැන සලකා බැලීමෙනි. යාම්-ඊම්, ඉඳුම්-හිටුම්, කැම්-බිම් වැනි ඉතා කුඩා කරුණෙහි පටන් භික්ෂුත්වය විනාශ වී යාම දක්වා වූ ලොකු කරුණුත්, මාතෘකා සංග්‍රහයක් වශයෙන් සකස් වූ ප්‍රාතිමෝක්ෂය, විනය සාගරයට බැස ගන්නාවුන්ට විවෘත කළ තොටක් වැනිය.

අද භික්ෂුණි ශාසනයක් නැත. මතු ඇති විය හැකි ද නොවේ. එහෙයින් භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය ද තව ඉදිරියටත් ගෙන යාමෙහි අවශ්‍ය බවක් නො පෙනේ. අද පමණක් නොව අනුරාධපුර රාජධානියෙන් මෙපිට ලක්දිව භික්ෂුණි ශාසනයක් (මෙහෙණි සස්තක්) ගැන තොරතුරු අනාවරණය නොවේ. එහෙත් ඉතා මෑතක් වනතුරු ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළිබඳ ටීකා විස්තර කථාදිය සැපයූ ආචාර්යවරු භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය අමතක නො කළහ. භික්ෂුවට පමණක් සාධාරණ ශික්ෂාවන් සංග්‍රහ කොට ප්‍රාතිමෝක්ෂය පිළියෙළ කිරීම අදට මෙන් ම එදට ද ප්‍රමාණ විය. ශික්ෂා ගෞරවය, ධර්ම ගෞරවය හා ග්‍රන්ථ ගෞරවය ගැන සැලකූ ඇදුරෝ පෙර පැවති පරිදි ම තිබෙන්නට හළමුත් වෙනසක් නො කළහ. අපිදු මෙහිදී එය අනුගමනය කෙළෙමු.

අපේ සංස්කරණය “ශ්‍රී ලංකා ශ්වේජන් නිකායික” මහා සංඝ සභාවේ අනුමැතිය පරිදි වර්ෂයකට වරක් ප්‍රාතිමෝක්ෂය කටපාඩම් දීමේ සිරිතක් පැවැත්තේ ය. සෑම වර්ෂයක ම ජනවාරි හෝ පෙබරවාරි මාසයේ නියමිත දිනයක දී එය සිදුවිය. සිරිත්

පරිදි අදත් එය සිදුකෙරේ. එහිදී ශ්‍රේණිත් නිකායේ මහානායක මා හිමියන් ඇතුළු මධ්‍යම නවක සෑම භික්ෂුවක් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය කට පාඩම් දිය යුතුය. එසේ ම සාමනේරවරු සතර බණවර පාඩම් දිය යුතුය.

ඉකුත් වර්ෂයෙහි පැවැත්වූ මේ ධර්ම පරීක්ෂණයේදී ඊට සහභාගිවනු කැමති භික්ෂුවරයකුට අප අයත් ප්‍රාතිමෝක්ෂය දීමට සිදුවිය. අපට ද පොතක් අවශ්‍ය වූයෙන් අළුත් පොතක් මිලට ගනිමු. අනුවාදය සහිත වූ ඒ පිටපත මුද්‍රණයෙන් බිහිව වැඩි කලක් ගත නොවූ බව පෙනින. එහෙත් එය පෙරලා බැලීමේදී අප තුළ ඇති වූ බලවත් සංවේගයේ ප්‍රතිඵලය වශයෙනි, මෙම අනුවාදය සහිත ප්‍රාතිමෝක්ෂය මුද්‍රණය කිරීමට අදහස් කෙළේ. එතරම් ඒ පිටපත වරදින් ගහනව පැවැත්තේය. විනය පරීක්ෂණවලදී නැතිව ම බැරි පොත් පිංචක් වශයෙනුත්, විනය ශික්ෂාවන් පිළිබඳ භික්ෂුවගේ අත්පොත වශයෙනුත්, වැදගත් වූ, ප්‍රාතිමෝක්ෂය සැලකිලිමත්ව මුද්‍රණය කළයුතුව තිබිය දී සෝදුපත් බැලීම ගැන සැලකිල්ලක් නො දක්වා ඇති බව පෙනී ගියේ ය.

වරදවා මුද්‍රණය කරවන ලද, ශික්ෂාවන් පිළිබඳ පාලි පාඨයක් කටපාඩම් කිරීමට සැලැස්වීම විනය අපරාධයකි. විනය අවිනය කිරීමකි. ප්‍රාතිමෝක්ෂය හදාරණ ශිෂ්‍යයා එහි වරද තැන් නිවරද කරගනිමින් ඉගෙනීමට තරම් හැකි වියෙක නො සිටී. මෙවැනි දුෂිතව මුද්‍රණය කළ පෙළ පොත්, විශේෂයෙන් වාචෝද්ගත කළ යුතු පොත්, මුද්‍රණ දෝෂ පවා පහ නො කොට ඔවුන් වෙ තැබීම අශාසනිකය. කරුණු මෙසේ හෙයින් හැකිතාක් දුරට වැරදිවලින් තොරව පාවිච්චියට ද පහසුවන පරිදි මෙවැනි පොතක් සකස් කිරීමේ අදහස පහළ වීමේ හේතුව යට සඳහන් කළ කාරණය බව කියනු කැමැත්තෙමු.

මේ දිනවල බුරුම රට පැවැත්වෙන ජට්ඨ මහා සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පත්කළ විනය ග්‍රන්ථ මේ කටයුත්තෙහි ලා ගුරුකොට ගනිමු.

කාටත් පහසුවෙන් තේරුම් ගත හැකි පරිදි අදහස පමණක් ඇතුළත් වන සේ අනුවාදය ද සකස් කෙළේමු. මෙහි ලා විස්තර කළ යුතු බොහෝ තැන් ඇතත් දීර්ඝ විස්තර ලියැවුණු පොතපත සුලභව ඇති හෙයින්, විශේෂ තැන් කීපයක් උපුටා උපග්‍රන්ථය වශයෙන් පිළියෙළ කරන ලද්දේ විනය ඉගෙන ගන්නා පැවිදි ශිෂ්‍යයන්ගේ පාවිච්චියට ද ඇති පහසුව සලකා ගෙනය.

කරුණු මෙසේ හෙයින් කුඩා වුවද මේ වටිනා ග්‍රන්ථය අප අදහස් කළ පරිදි පොතක් නැතිකමේ පාඩුව පිරිමසාලීමෙහි මෙන් ම පැවිද්දන්ගේ විනය ඉගෙනීමෙහිත් අල්පමාත්‍ර වූ හෝ ප්‍රයෝජනයක් වන්නේ නම් එය අපගේ උත්සාහයේ වටිනා ප්‍රතිඵලය කොට සලකමු.

උපකාරා'නුස්මෘති

මේ කටයුත්තෙහි දී අපට ලැබුණු උපකාර අතර, උගත් ධර්මධරයාණ කෙනකු වශයෙන් හා ධර්මග්‍රන්ථ කර්තෘවරයාණ කෙනකු වශයෙනුත් අද ලෝකයා පිළිගත් අපගේ ගුරුදේව අතිගරු ආචාර්ය ඊරේරාකානේ චන්දවිමල මහා ස්ථවිර ස්වාමිපාදයන් වහන්සේගෙන් ලැබුණු උපදේශ හා ප්‍රස්තාවනාවක් සපයා දීමෙන් කළ මහඟු උපකාරය ද ගරුකොට සලකන අතර තෙසරණ සරණින් හා සවිමුරු බෙලෙන් නිදුකින් දිනේවා'යි ආශිංසනය කරමු.

මේ බුද්ධ ජයන්ති වර්ෂයේ කුදු මහත් කටයුතු රැසක ව්‍යාවෘතව සිටි හෙයින්, ඒ අතර ගිලනකු වශයෙන් පසුවන්නට සිදුවූ හෙයින්, මේ කටයුත්තට සහයෝගය දෙමින් අප සමග ක්‍රියාකළ දූතට හම්බන්නොට ශ්‍රී ගුණානන්ද පරිවේණාධිපති පණ්ඩිත කනදුල්ලේ රතනරංසි ස්ථවිරයන් වහන්සේ ද මෙහිදී කෘතඥතා පූර්වකව සිහිපත් කරමු.

බුදුසසුන බැබලේවා !

මෙයට - ලෝවැඩ කැමති
ගොඩගමුවේ සෝරන ස්ථවිර.
ශ්‍රී ලංකා ශ්‍රීවේදීන් නිකායික මහා සංඝ
සභාවේ සමලේඛක.

ශ්‍රී බු. ව. 2499
ක්‍රි. ව. 1956 මාර්තු 01 වන දින
පොකුණුවිට ශ්‍රී විනයාලංකාරාරාමයේ දීය.

ප්‍රස්තාවනා

ආචාර්ය රේරුකානේ චන්දවිමල
මහා ස්ථවිරයන් වහන්සේ විසිනි.

මහා කාරුණික වූ අප භාග්‍යවත් අර්භන් සමාක් සම්බුද්ධයන් වහන්සේ විසින් තමන් වහන්සේ ගේ ශ්‍රාවක වූ භික්ෂු භික්ෂුණීන් හට පරුපවාද විරහිත ව, ඡතප්‍රසාදය ඇතිව, සුවසේ ජීවත් විය හැකි වනු පිණිස හා අපායදුඃඛයෙන් මිදිය හැකි වනු පිණිස ද, ධ්‍යානාභිඥ මාර්ගඵල සංඛ්‍යාත උත්තරිමනුෂ්‍ය ධර්මයන් ඇති කරගත හැකි වනු සඳහා ද, පරුපවාදදියට හේතුවන දෙයින් මුදවා භික්ෂු භික්ෂුණීන් ආරක්ෂා කරනු පිණිස පනවා වදල බොහෝ නීති ඇත්තේ ය. ඒවාට සසුන සිකපදයයි ද කියනු ලැබේ. බුදුන් වහන්සේ ගේ පිරිනිවීමෙන් පසු විර කාලයක් සසුන පවතින්නට සැලැස්වීමත් සිකපද පැනවීමේ එක් කරුණෙකි. ඇතැම් බුදුවරයෝ ශ්‍රාවකයනට සිකපද පනවති. ඇතැම් බුදුවරයෝ සිකපද නො පනවති. සිකපද නො පනවන්නා වූ බුදුවරුන් ගේ සසුන් ඒ බුදුවරයන් ගේ හා බුද්ධානුබුධ ශ්‍රාවකයන්ගේ ද පිරිනිවීමෙන් පසු නොබෝ කලකින් අතුරුදහන් වේ.

සිකපද පනවන්නා වූ බුදුවරයන් ගේ සසුන් බොහෝ කල් පවතී. ශ්‍රාවකයනට සික පද නො පැන වූ විපස්සී, සිඛී, වෙස්සභු යන අතීත බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ ශාසනයන් වැඩිකල් නො පැවති බවත්, ශ්‍රාවකයනට සිකපද පැන වූ කකුසඳ, කෝණාගම, කස්සප යන බුදුවරයන් වහන්සේලාගේ සසුන් ඒ නිසා බොහෝ කල් පැවති බවත් අප බුදු රජාණන් වහන්සේ විසින් සැරියුත් මහ තෙරුන් වහන්සේට වදාරන ලද්දේ ය.

පැවිදි කිරීම සහ උපසම්පද කිරීම සම්බන්ධයෙන් ඇත්තා වූ විනය නීති ටිකම බුදුසස්නට මහත් ආරක්ෂාවෙකි. ඒ ටික නොමැති නම් කැමති කැමති අය සිවුරු හැඳ පොරවා ගෙන භික්ෂුන් සැටියට පෙනී සිටීමත් බුදුසස්න විනාශ කරන්නාහු ය. පසුගිය කාලයේ 'තාපස භික්ෂුහුය'යි කියමින් රට පුරා හැසුරුණු පිරිසට බුදුසසුනට ඇතුළු වන්නට ඉඩ නො ලැබුණේ ද ඒ නීති රැස නිසා ම ය. ඔවුනට මේ බුදුසස්නට ඇතුළු වන්නට ලැබුණා නම් මහා ශාසන භානියක් වනු නො අනුමාන ය.

ලෝකයෙහි භික්ෂු පිරිස තරම් නීති ඇති නීති ගරුක තවත් පිරිසක් නැත ය යි කිය යුතුය. භික්ෂුන් වහන්සේට විනය නීති නැත්තේ ආශ්වාස ප්‍රශ්වාස දෙක ගැන, ඇසිපිය හෙලීම ගැන පමණය යි කිය යුතුය. හිඳගැනීම නිද ගැනීම ගමන් කිරීම සිවුරු පිණිස වස්ත්‍ර සැපයීම සිවුරු කැපීම මැසීම පඩි පෙවීම හැඳීම පෙරවීම අතිරේක සිවුරු ලබා ගැනීම දීම ගැනීම පරණ සිවුරු සේදීම පාත්‍රය පිළියෙල කිරීම පාත්‍ර තබා ගැනීම පාත්‍රය පරිභෝග කිරීම පිඬුසිඟා යෑම අහර පිළිගැනීම වැළඳීම අනුන්ට දීම සෙනසුන් පිළියෙල කිරීම සෙනසුන් පරිභෝග කිරීම බෙහෙත් සැපයීම පිළිගැනීම පිළිගත් බෙහෙත් තබා ගැනීම බෙහෙත් වැළඳීම පාවහන් කුඩා භාජනාදී වස්තූන් පරිභෝග කිරීම දත් මැදීම මුවදෙවීම අත්පා සේදීම වතුර නෑම කෙල ගැසීම, මලමුත්‍ර කිරීම හිසකේ කැපීම රැවුල කැපීම කපා කිරීම ස්ත්‍රීන් ඇසුරු කිරීම දහම් දෙසීම ගමෙහි හැසිරීම රජුන් ඇසුරු කිරීම ගුරුන් ඇසුරු කිරීම ගෝලයන් තැනීම ආගන්තුකයන් කෙරෙහි පිළිපැදීම තමන් ආගන්තුකයකු වශයෙන් අන්තැනකට ගිය කල්හි හැසිරීම පැවිදිකිරීම උපසම්පද කිරීම සඟසතු දේ පරිහරණය කිරීම යනාදී නොයෙක් කරුණු ගැන භික්ෂුන්ට සිකපද ඇත්තේය. භික්ෂු පිරිස සම්පූර්ණයෙන් ම ගිහියන්ගෙන් වෙනස් පිරිසක් වන්නේ ඒ සිකපද සමූහය නිසා ය.

බුදුරජාණන් වහන්සේ විසින් පනවා ඇති බොහෝ සිකපදයන් අතුරෙන් හික්ෂුන් විසින් පොහෝ දිනයන්හි මසකට දෙවරක් සීමාවකට රැස්ව පොහෝ කිරීම වශයෙන් එක් හික්ෂුවක් විසින් සඟමැද හිඳ උදෙසීමටත් (කීමටත්) අන්‍ය හික්ෂුන් විසින් අසාගෙන සිටීමටත් නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය “හික්ඛු පාතිමොක්ඛ” නම් වේ. හික්ෂුණින්හට පොහෝ කිරීම වශයෙන් භාවිතයට නියමිත ප්‍රධාන සිකපද සමූහය “හික්ඛුණි පාතිමොක්ඛ” නම් වේ.

එයින් හික්ඛු පාතිමොක්ඛය නිදනුද්දේස, පාරාජිකුද්දේස, සංඝාදිසේසුද්දේස, අනියතුද්දේස, විත්ථාරුද්දේස යන උද්දේස පසකින් හා සික පද (220) දෙසිය විස්සකින් ද යුක්තය. හික්ඛුණි පාතිමොක්ඛය අනියතුද්දේසය හැර ඉතිරි උද්දේස සතරින් යුක්තය.

පාතිමොක්ඛ නම් වූ මේ ග්‍රන්ථය සියලු ම හික්ෂුන් විසින් විනිශ්චය සහිතව ඉතා හොඳින් උගත යුත්තකි. හික්ෂුන්ට සැම කල්හි ම පාඩම් තිබිය යුත්තකි. එබැවින් බුරුමයේ බොහෝ සංඝාරාමවල වස්කාලය තුළදී වර්ෂයක් පාසා ම නවක මධ්‍යම ස්ථවිර සකල හික්ෂුන්ගෙන් ම ප්‍රාතිමෝක්ෂය පාඩම් ගනිති. දිනපතා සවස තුනුරුවන් වැදීමෙන් පසු සැමදෙනා ම එක්ව ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙන් යම්කිසි කොටසක් සප්ඝායනා කිරීම ද එරට බොහෝ පන්සල්වල පවත්වන චාරිත්‍රයෙකි.

විනය පිටකයට අයත් පොත් පස අතුරෙන් පාරාජිකා පාලිය පාවිත්තිය පාලිය යන පොත් දෙකෙහි ඇත්තේ ප්‍රාතිමෝක්ෂයට අයත් සිකපද වල විස්තරයකි. ඒ විස්තරයට මේ සිකපද සමූහය මාතෘකා වන බැවින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයට මාතිකා පාලිය යයි ද කියනු ලැබේ.

පාතිමොක්ඛ යන වචනය මේ ග්‍රන්ථයට පමණක් නොව ඒ සිකපද රක්තා වූ හික්ෂුවගේ ශීලයට ද නමෙකි. පාතිමොක්ඛ යන වචනයේ තේරුම “පාතිමොක්ඛන්ති-ප අති මොක්ඛං අතිපමොක්ඛං,

අතිසෙව්වය, අති උත්තමන්ති අත්ථො” යි කඛ්ඛාචිතරණි අටුචාවෙහි දැක්වෙන පරිදි ඉතා උතුම් දෙය ය යනුයි. මේ ශීලය බිඳුන හොත් හික්ෂුත්වය ද නැතිවන බැවින් හික්ෂුත්වගේ ඉතා උතුම් දෙය ප්‍රාතිමෝක්ෂ සංවර ශීල නම් වූ ඒ ශීලයයි. ඒ ශීලය ඉතා උතුම් වීමෙන් එයට අයත් සිකපද සමූහය වූ මේ ග්‍රන්ථය ද ඉතා උතුම් වේ. ඉතා උතුම් දෙය වූ මේ ප්‍රාතිමෝක්ෂය පොතක් වශයෙන් මුද්‍රණයට පැමිණවිය යුත්තේ ද ඉතා උතුම් ලෙසට ය.

රන් රිදී පත්වල වුවද ලියා තැබීමට සුදුසු මේ පොත ඇතමුත් විසින් බාල කඩදසිවල අශෝභන ලෙස මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද, හරි වැරදි බැලීම පවා සැලකිල්ලෙන් නො කොට ඉතා අපිරිසිදු ලෙස මුද්‍රණය කරවීමෙන් ද සිදුකර තිබෙන්නේ විනය ශික්ෂාකාමීන්ගේ සිත් කම්පා කරවන අපරාධයෙකි. ගොඩගමුවේ සෝරත, පණ්ඩිත කණදුල්ලේ රතනරංසි යන ස්ථවිරවරුන් විසින් බුරුම සංගායනාවෙන් ශුද්ධියට පැමිණ වූ පොත් අනුව සංශෝධනය කොට සුගම අනුචාදයකින් ද යුක්ත කොට ශෝභන ලෙස මේ උතුම් පොතට නිසි ගෞරවය දී මුද්‍රණයට පැමිණවීමෙන් කර තිබෙන්නේ බුදුසස්නට ඉමහත් සේවයකි. මෙය විනයගරුකයන්ගේ ප්‍රීතියට ද හේතු වනු ඇත.

මීට, ශාසනස්ථිතිකාමී,
රේරුකානේ වන්දවීමල ස්ථවිර.

පටුන

සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය	1
සිංහල භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය	7
සිංහල භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය	46
උපග්‍රන්ථය	70

සංඝ උපෝසථය කිරීමේ ක්‍රමය

සංඝ උපෝසථය ගැන
දතයුතු කරුණු

“න භික්ඛවෙ සංඝමජ්ඣෙ අනජ්ඣට්ඨෙත පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතඛිං, යො උද්දිසෙය්‍ය, ආපත්ති උක්කට්ඨස්ස”යි වදරා ඇති බැවින් සීමාවට සංඝයා රැස් වූ පසු පාමොක් උදෙසීම සඳහා සම්මුතිය ලත් භික්ෂුවක් විසින් සංඝස්ථවිරයන් වහන්සේට හෝ අන්‍ය විනයධර තෙරනමකට හෝ ආරාධනය කළ යුතු ය. ආරාධනය ලැබූ තෙරුන් වහන්සේ විසින් පාමොක් උදෙසීමට කලින්, ආරාධනය කළ භික්ෂුවගෙන් විනය විචාළ යුතුය. එසේ කළ යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. ආරාධනා කළ භික්ෂුන් වහන්සේ විසින් විනය ප්‍රශ්න විසඳිය යුත්තේ ද සම්මුතිය ලබා ගෙන ය. විනය පුච්ඡක සම්මුතිය හා විසථ්ඡක සම්මුතිය තම තමා විසින් ම ද කර ගත හැකිය. තමන් විසින් ම කර ගැනීම දැනට පවත්නා වාරිත්‍රය ය. ආරාධනාදිය කරන සැටි මතු දක්වනු ලැබේ. එහි දී තිස්ස, දත්ත යන නම් යොදා වාක්‍ය දක්වනු ලැබේ. ජෝය කිරීමේ දී ඒ තැන් වලට ඒ ඒ අයගේ නම් යොදා ගත යුතු ය.

1. ආරාධනය කිරීමට සම්මුතිය ලබාගැනීම.

සුඤ්ඤා මෙ භන්තෙ! සංඝො, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අභං ආයස්මන්තං. (තිස්සං) පාතිමොක්ඛුද්දෙසං අජ්ඣෙය්‍යෙය්‍යං. (මෙසේ සම්මුතිය ලබාගෙන, මතු දැක්වෙන වාක්‍යය තුන් වරක් කියා ආරාධනය කළ යුතු)

ආරාධනා කිරීම.

සංඝෝ භන්තෙ! ආයස්මන්තං (නිස්සං) පාතිමොක්ඛද්දෙසං
අජ්ඣෙසති, උද්දිසතු භන්තෙ! ආයස්මා (නිස්සෝ) පාතිමොක්ඛං.
(තුන්වරක්)

2. දේශක භික්ෂුවගේ පිළිවදන් දීම

ආම උද්දිසිස්සාමහං ආවුසො. (මෙසේ කියා ඇරයුම පිළිගෙන
මතු එන වාක්‍යය කියා විනය ප්‍රච්ඡික සම්මුතිය ලබා ගත යුතුය.)

විනය ප්‍රච්ඡික සම්මුතිය.

සුඤ්ඤා මෙ භන්තෙ! සංඝෝ යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං
ආයස්මන්තං (දත්තං) විනයං පුච්ඡෙය්‍යං.

ආරාධනය කළ භික්ෂුව මතු එන වාක්‍යය කියා විස්සජ්ජක
සම්මුතිය ලබාගත යුතුය.

විස්සජ්ජක සම්මුතිය.

සුඤ්ඤා මෙ භන්තෙ! සංඝෝ, යදි සංඝස්ස පත්තකල්ලං, අහං
ආයස්මතා (නිස්සෙන) විනයං පුච්ඡෙය්‍යං විස්සජ්ජෙය්‍යං.

3. දේශක භික්ෂුවගේ විනය විචාරීම

“සම්මජ්ජනී පදිපො ච
උදකං ආසනෙන ච
උපොසථස්ස එතානි
පුබ්බකරණන්ති වුච්චති”

යනුවෙන් දැක්වෙන උපෝසථාගාරයට සංඝයා රැස්වීමට කලින්
කළයුතු වන උපෝසථාගාරය හැමදීම ය, පහන් දැල්වීම ය, පැන් තැබීම
ය, අසුන් පැනවීම ය යන සතර කිස කොට නිමවී ද?

ආරාධනය කළ හික්ෂුවගේ පිළිතුර:- දැනට සුයඹාලෝකය ඇති බැවින් පහන් දැල්වීමෙන් ප්‍රයෝජන නැත. සෙසු වත් තුන කොට නිමවී ය.

ප්‍රශ්නය:-

“ඡන්දපාරිසුද්ධි උතුක්ඛානං
හික්ඛුගණනාව ඔවාදෙ
උපොසඨස්ස එතානි
පුබ්බකිච්චන්ති වුච්චති”

යනුවෙන් දැක්වෙන පූර්වකෘත්‍යයන් සම්පූර්ණ වනු පිණිස ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිශුද්ධීන් සංඝයා හට ආරෝචනය කොට නිමවී ද?

පිළිතුර :- ශීමස්ථක සියලු හික්ෂුන් වහන්සේ ම මෙහි රැස්වී ඇති බැවින් ගෙනෙන ලද ඡන්දපාරිශුද්ධියක් නැත්තේය.

ප්‍රශ්නය :- සෘතුව වනාහි හේමන්තය, ගිම්හානය, වස්සාන ය යි තුන් වැදෑරුම් වේ. එයින් දැනට පැමිණ ඇති සෘතුව කවරේ ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- එක් එක් සෘතුවක පක්ෂ අට බැගින් ඇත්තේ ය. පැමිණ ඇත්තා වූ මේ සෘතුවෙහි ඉක්ම ගිය පක්ෂ කෙතෙක් ද? ඉදිරියට ඇති පක්ෂ කෙතෙක් ද? මේ පැමිණ තිබෙන පක්ෂය කී වෙනි පක්ෂය ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- දැනට මේ සීමාවෙහි රැස්ව ඉන්නා හික්ෂුන් වහන්සේලා කොතෙක් වන්නාහු ද? (ගණන කියනු.)

ප්‍රශ්නය :- අවවාද ලබා ගැනීම සඳහා භික්ෂුණින් විසින් කර ඇති ආයාචනය සංඝයා හට සැලකොට නිමවී ද?

පිළිතුර :- මෙකල භික්ෂුණින් නැති බැවින් එ බඳු ආයාචනයක් නැත්තේ ය.

ප්‍රශ්නය :- මේ සතර, සංඝයා සීමාවට රැස්වූ පසු පාමොක් උදෙසීමට පළමුවෙන් කළ යුතු බැවින් පූර්ව කෘත්‍යය යි කියනු ලැබේ.

“උපොසථො යාවතිකා ච භික්ඛු
කම්මප්පත්තා සභාගාපත්තියො ච
න විජ්ජන්ති චජ්ජනීයා ච පුග්ගලා
තස්මිං න භොන්ති පත්තකල්ලන්ති වුච්චති” යි.

අර්ථකථාවායථීයන් වහන්සේලා විසින් ප්‍රකාශිත පරිදි, උපෝසථකර්මයට සුදුසු කාලය චතුරංගයකින් යුක්ත විය යුතුය. උපෝසථය සාමාන්‍ය ලක්ෂණයෙන් එකක් වුවද වාතුද්දසී-පණ්ණරසී-සාමග්ගීය'යි දින වශයෙන් තුනක් ද, සංඝ-ගණ-පුග්ගලය'යි කාරක පුද්ගලයන් ගේ වශයෙන් තුනක් ද, සුත්තුද්දේස - පාරිසුද්ධි - අධිච්චානය'යි කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් තුනක් ද වේ. එයින් මේ කරනු ලබන උපෝසථය-දින වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද? (පිළිතුරු දෙනු.)

ප්‍රශ්නය :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කාරක පුද්ගලයන්ගේ වශයෙන් සංඝ උපෝසථය යි.

ප්‍රශ්නය :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් කිනම් උපෝසථයක් ද?

පිළිතුර :- කර්තව්‍යාකාර වශයෙන් සුන්තුද්දේස උපෝසථය යි.

සුන්තුද්දේස උපෝසථය යි කියෙහි. එයට සතර නමකට නො අඩු භික්ෂු පිරිසක් එක් සීමාවෙක්හි අත්පස නො පිරිහෙලා වැඩසිටිය යුතු ය. එපමණ භික්ෂුහු මෙහි වැඩසිටින්නාහු ද?

පිළිතුර :- එසේ ය, වැඩ සිටින්නාහුය.

ප්‍රශ්නය :- පැමිණ සිටින භික්ෂුහු වස්තූසභාගාපත්ති වලින් මිදුණාහු ද?

පිළිතුර :- එසේය, ඇවැත්දෙසීමෙන් පිරිසිදු වූවාහුය.

ප්‍රශ්නය :- ගෘහස්ථාදී එක්විසි වර්ජනීය පුද්ගලයන් සංඝයාගේ අත්පසින් බැහැර කොට නිමවී ද?

පිළිතුර :- එසේය, නිමවිය.

ඉක්බිති පාමොක් උදෙසන ස්ථවිරයන් විසින් මෙසේ කිය යුතු ය.

මේ චතුරංගයෙන් යුක්ත කර්මයට ‘පත්තකල්ලය’ යි කියනු ලැබේ. පුබ්බකරණ පුබ්බකිච්චානි සමාපෙත්වා දෙසිනාපත්තිකස්ස සමග්ගස්ස භික්ඛු සංඝස්ස අනුමතියා පාතිමොක්ඛං උද්දිසිතුං ආරාධනං කරොම.

මෙය කී කල්හි සංඝයා විසින් සාධුකාර දිය යුතු ය. ඉක්බිති “ඤාත්තිය” කියා පාමොක් උදෙසිය යුතු ය.

පාමොක් උදෙසීමේ දී සතර පාරාජිකාව පමණක් උදෙසා නිම කරන හොත් “උද්ධිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදනං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේ දී “පාරාජිකුද්දෙසො දුතියො” කියා අවසන් කළ යුතුය.

සංඝාදිසෙසුද්දෙසය දක්වා දෙසූ කල “උද්ධිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදනං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි ද්වෙ අනියතාධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “සංඝාදිසෙසුද්දෙසො තතියො” කියා නිම කළ යුතුය.

අනියතුද්දේසය දක්වා උදෙසුව හොත් “උද්දිට්ඨං ඛො ආයස්මන්තො නිදනං, උද්දිට්ඨා චත්තාරො පාරාජිකා ධම්මා, උද්දිට්ඨා තෙරස සංඝාදිසෙසා ධම්මා, උද්දිට්ඨා ද්වෙ අනියතා ධම්මා, සුතා ඛො පනායස්මන්තෙහි තිංස නිස්සග්ගියා පාවිත්තියා ධම්මා” යනාදි පාඨයෙන් අවසන් කර එම පාඨය අවසානයේදී “අනියතුද්දෙසො චතුත්ථො” කියා අවසන් කළ යුතුය.

අනියතුද්දේසය ඉක්මවා දේශනා කරනහොත් සම්පූර්ණ ප්‍රාතිමෝක්ෂය ම උදෙසිය යුතුය. එසේ උදෙසූ කල ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි එන පරිදිම අවසාන කොට “චිත්ථාරුද්දෙසො පඤ්චමො” කියා නිම කළ යුතුය.

සිංහල භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නමෝ තස්ස භගවතෝ අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

ස්වාමීනි, සංඝතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා, අද පුණ්‍රුසි පොහෝ දවසය.¹ ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට සුදුසු කාලය පැමිණියේ නම්² සංඝතෙමේ පොහොය කරන්නේය.³ පාමොක්⁴ උදෙසාත්තේය.

සංඝයා විසින් කළ යුතු වූ පූර්වකාර්යයේ කොට නිමවන ලදද? (එසේ නම්) ඇවැත්නි පිරිසිදුබව⁶ පළ කරවු. පාමොක් උදෙසාත්තේ. අප සියල්ලෝ ම එක්වත්ව සාවධානව එය අසමු. මෙනෙහි කරමු. යමෙකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ කළ යුත්තේ ය. ආපත්තියක් නැති කල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතුය. නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදුහයි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන් ව විවාළා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද, එහෙයිනි.

එසේ ම මෙබඳු පිරිසක තුන් යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් භික්ෂුවක් තුන් යලක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීත් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහි කරමින් එය ප්‍රකාශ නොකරයි ද ඕහට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ඇවැත්නි, දූත දූත බොරුකීම වූ කලී අන්තරාය කර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ දේශනා කරන ලද්දේ ය. එහෙයිත්

¹ සිංහල කොටසේ සංඛ්‍යා සටහන් උප ග්‍රන්ථයෙන් බලන්න.

පිරිසිදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූ ද ආපත්ති සිහි කරන්නා වූ ද භික්ෂුව විසින් ඇති ආපත්ති ප්‍රකාශ කළයුතු වේ. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂුන්ගේ ධ්‍යානාධිගමය සඳහා පහසුවන්නේ ද එහෙයිනි.

ඇවැත්නි, නිදනය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසිදු ද? දෙවැනිවර ද විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසිදු ද? තෙවැනි වරද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? මේ නිදනයෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසිදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදනොද්දේසයයි.

මේ ප්‍රාතිමෝක්‍ෂයෙහි සිව්පරිඡ්ඡ් ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂුන් පිළිබඳ අධිශීල ශික්ෂාවන්ට⁸ පැමිණියේ, උපසම්පදව ප්‍රතික්ෂේප නොකොට⁹ දුර්වල බව ද නොකියා, යටත් පිරිසෙයින් තිරිසන්ගත මාගමක් සමග ද මෙවුන්දම් සෙවී නම් පරිඡ්ඡුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.
2. යම්කිසි භික්ෂුවක් ගමීන් හෝ අරණ්‍යයෙන් හෝ සොරකමට අයත් වූ නුදුන් වස්තුවක් පැහැරගනී නම්, එබඳු අන්සතු වස්තුවක් ගැනීමේදී රජවරු සොරුන් අල්වා මරන්ද, සිරකරන්ද, රටින් හෝ නෙරපා හරින්ද, තෝ සොරෙක, බාලයෙක, මෝඩයෙක, සැඟවී සිටිය යුත්තකැ'යි නින්දා පරිභව කරන් ද, එබඳු දඬුවමකට තරම් වටිනාකම් ඇති අන් සතු දෙයක් පැහැරගන්නා වූ මහණතෙමේ පරිඡ්ඡුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සහවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

3. යම්කිසි භික්ෂුවක් මනුෂ්‍ය ශරීරය ජීවිතෝත්ප්‍රියයෙන් තොර කරයි නම්, මරණය සඳහා ආයුධ හෝ පිළියෙළ කොට තබයි නම්, මරණයෙහි අනුසස් හෝ ප්‍රකාශකරයි නම් 'ඔබට මේ පවිටු වූ දුක්ඛර ජීවිතයෙන් කවර වැඩක් ද? ජීවත්වීමට වඩා ඔබේ මරණය උතුම් ය'යි මරණයෙහි ලා උත්සාහගන්වයි නම්, ඒ මරණු කැමති සිත් ඇතිව, කල්පනා ඇතිව, නොයෙක් අයුරෙන් මරණයෙහි ගුණවණන්නා වූ ද මරණය පිණිස උත්සාහ ගන්වන්නා වූ ද මහණ තෙමේ පරිඡවුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සභවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

4. යම්කිසි භික්ෂුවක් සිය සතන්හි නූපන්නා වූ ආයථි මාර්ගඥන දර්ශනය ඇති කරන සුළු උත්තරී මනුෂ්‍යධර්මය¹⁰ තමා කෙරෙහි ඇතැ'යි ද එය මේ කාරණයෙන් දනිමි. මේ කාරණයෙන් දකිමි'යි ද ප්‍රකාශ කරයි. එපමණකින් ආපත්තියට පැමිණියා වූ ඒ භික්ෂුව නැවත පිරිසිදුව කැමැතිව පසු කලෙක (අනිකකු විසින්) විචාරණ ලැබුව ද නොලැබුව ද, මම උතුරු මිනිස්දම් නොදැනම දනිමි'යි කිම් නම්, නොදැකම දකිමි'යි කිම් නම් එය නිස්සාරය, බොරු යයි කියා ද, අධිමානයෙන්¹¹ තොරව කියන්නා වූ ඒ මහණ පරිඡවුයේ වෙයි. (පියවි මහණුන් සමග) සභවාසයට නුසුදුස්සෙක් ද වෙයි.

ඇවැත්නි සතරපාරාජිකා'පත්තීහු උදෙසන ලද්දහු වෙති. යම් භික්ෂුවක් මේ පරිඡ ඇවැත් අතර යම් යම් පරිඡයකට පැමිණියේ ද ගිහිකල්හි මෙන් පරිඡයට පැමිණීමෙන් පසුව ද පියවි භික්ෂුන් සමග සභවාසයක් නොලබයි. පරිඡ වූයේ වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුස්සෙක් ද වේ.

මේ සිව්පරිඡයෙහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසිදුද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරමි.

කෙසේ ද? පිරිසුදුද? මේ සිව්පරිච්ඡේදයේ ලා ආයුෂ්මත්ත පිරිසුදු වූවහුය, නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

(ඇවැත්නි, නිදනය උදෙසන ලදී. සිව්පරිච්ඡේද ද උදෙසන ලද්දේය. ඔබ විසින් තෙළෙස් සගවෙසෙස් අසන ලද්දේය. එසේ ම අනියත දෙකය, තිස් නිසඟිපච්චිතිය, දෙයානුවක් පච්චිතිය, පාට්ඨෙසනීය සතරය, පන්සැත්තෑවක් සේඛියා ධර්මය, හා සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්මයෝ ද අසන ලද්දහුය. මෙතෙක් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂයෙහි ආවා වූ, එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ ශික්ෂාපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූ ද, සතුවූ වූ ද, විවාද නො කරන්නා වූ ද සියල්ලන් විසින් ම ඒ ශික්ෂාපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.)

දෙවැනි පාරාජිකා උද්දේසයයි.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තෙළෙස් සගවෙසෙස්¹² උදෙසනු ලැබේ.

1. සිහිනයක් විනා දෑන දෑන ශුක්‍ර මෝචනයක් වේ ද (ඕහට) සගවෙසෙස් නම් ඇවැත වේ.
2. යම් හික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් අතින් ගැනීම, කෙහෙ අල්ලා ගැනීම හා අනිත් අනිත් අවයවයන් පරාමර්ශනය කිරීම වශයෙන ස්ත්‍රියක හා කයින් කය ස්පර්ශ කෙරේ ද, (ඕහට) සගවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
3. යම් හික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් තරුණයකු තරුණියකට මෙවුන සන්නිශ්‍රිතව කරන කථාවක් මෙන් යම් ස්ත්‍රියකට ඇගේ වසමග පසමග පිළිබඳව අසභ්‍යව්‍යවහාරයෙන් කථා කරයි නම් (ඕහට) සගවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

4. යම් භික්ෂුවක් රාගී අදහස් ඇතිව පෙරලී ගිය සිතින් නැගණියනි, සිල්වත්වූ යහපත් ගතිගුණ හා බඹසර ඇත්තා වූ මා වැන්නකුට මෙමුනු සේවනයෙන් උවටැන් කෙරේ නම් එය උපස්ථානයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ය'යි ස්ත්‍රියක් හමුවෙහි තමා හා මෙවුන්දම් සෙවීමේ අනුසස් ප්‍රකාශ කරන්නේද, (ඕහට) සඟවෙසෙස් නම් ඇවැත් වේ.

5. යම් භික්ෂුවක් ස්ථීර අඹුසැමි බවකින් හෝ සොර අඹුසැමි බවකින් ස්ත්‍රියකගේ කැමැත්ත පුරුෂයාට ද පුරුෂයාගේ කැමැත්ත ස්ත්‍රියවෙත ද ගෙනයයිද, යටත් පිරිසෙයින් එකෙණෙහි රමණය කරනු කැමති ස්ත්‍රී පුරුෂයන්ගේ හෝ අදහස් ඔවුනොවුන් අතර ගෙනයන්නේ නම් (ඕහට) සංසාදිසේසා'පත්තිය වේ.

6. තමන් සඳහා වූ ද, කරවා දෙන දයකයන් නැත්තා වූ ද, (එහෙයින් ම) ඉල්ලා ගත් වෑ පොරෝ ආදිය ඇතිව කුටියක් කරවනු කැමති භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුත්තේය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් යුගත් වියනින්¹³ දෙළොස් වියතකි. පළලින් (හික්ති හැර) ඇතුළත සුගත් වියනින් සත් වියතකි. කුටිබිම දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂුන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව කුටිබිම දෙසිය යුත්තේ ය. යම් භික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ඉල්ලා ගත් වෑ, පොරෝ, ආදියෙන් කුටියක් කර වන්නේ කුටිබිම දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දහු ද, එසේ ම ප්‍රමාණය ද ඉක්මවා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් වේ.

7. තමන් සඳහා වූද, කරවාදෙන දයකයන් ඇත්තා වූද ලොකු විහාරයක් කරවනු කැමති භික්ෂුව විසින් විහාරබිම දෙසීම සඳහා භික්ෂුහු කැඳවිය යුත්තාහ. ඒ භික්ෂූන් විසින් ද උපද්‍රව රහිතව උපචාර සහිතව විහාර බිම දෙසිය යුත්තේය. යම් භික්ෂුවක් උපද්‍රව සහිතව උපචාර රහිතව ලොකු විහාරයක් කරවන්නේ නම් විහාරවස්තුව දෙසීම පිණිස භික්ෂුහු ද නොකැඳවන ලද්දහු නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා 'පත්තිය වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ, නොසතුටු වූයේ, අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ අනිත් මහණකු සස්තෙන් නෙරපා දමන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) අමුලික වූ පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසුකලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද, ඒ චෝදනාව හේතු රහිත වූවක් වෙයි නම්, චෝදක භික්ෂුව ම දෝෂයෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ, නො සතුටු වූයේ අනුන් විනාශ කරන සිත් ඇත්තේ, අනිත් මහණකු සස්තෙන් පහකරන්නෙමි නම් යෙහෙකැයි (සිතා) තිරිසන් ආදී සතකු පිළිබඳ වූ ආපත්තියට හේතුවන කාරණයක් ආරෝපනය කොට පරිඡ් ඇවතකින් චෝදනා කරයි. ඉක්බිති පසු කලෙක කිසිවකු විසින් විනිශ්චය කරනු ලැබුව ද නො ලැබුව ද ඒ චෝදනාව තිරිසනුන් පිළිබඳ වූවක් බවත්, ආරෝපිත වූවක් බවත් පැහැදිලි වේ නම් චෝදක භික්ෂුව ම වරදෙහි පිහිටා නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසා 'පත්තිය වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් සමගි සංඝයාගේ හේදය පිණිස උත්සාහ කරයි ද, හේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිය ගෙන සිටියි ද, ඒ භික්ෂුවට සෙසු භික්ෂූන් විසින් මෙසේ මෙසේ කිය

යුත්තේ ය. “ඇවැත්නි, සමගි සංඝයාගේ භේදය පිණිස උත්සාහ නොකරව. භේදය පිණිස පවත්නා කාරණයක් හෝ දැඩිව ගෙන නොසිටුව, ඇවැත්නි, පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝයා ප්‍රීතිමත්ය, අවිවාදය, සමාන පාමොක් උදෙසීම ඇත්තේය, සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නා වූ යථෝක්ත භික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකරනු සඳහා පියවි භික්ෂූන් විසින් තෙවරක් ම අවවාද දිය යුත්තේ ය. ඉදින් තෙවැනි වරටත් භික්ෂුවනු ලබන ඒ භික්ෂුව සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

11. සංඝභේදයට උත්සාහ කරන භික්ෂුවට පක්ෂ වූ භේදකරන්නා වූ භික්ෂුවක් හෝ දෙදෙනෙක් තිදෙනෙක් හෝ ඇතැයි (සිතමු). ඒ භික්ෂූහු ද මෙසේ පවසත්. “ඇවැත්නි යථෝක්ත භික්ෂුවට කිසිවක් නොකියවු. ඔහු විනයවාදිය, ධර්මවාදිය. අපගේ කැමැත්ත ද රුචිය ද ඔහු දනී. (එසේම) කියයි. ඒ අනුවද ක්‍රියාකරයි. අපගේ අදහස ද එය ම ය” කියයි. පියවි භික්ෂූන් විසින් ඒ භික්ෂූන්ට ද මෙසේ කියයුත්තාහු වෙති. “ඇවැත්නි, එසේ නොකියවු. යථෝක්ත මහණ අධර්මවාදිය, අවිනයවාදිය. ඔහු හැමද සංඝභේදය රුචි නොකරනු මැනව. පියවි සංඝයා සමග එක්වනු මැනව. සමගි සංඝතෙමේ ප්‍රීතිමත්ය. අවිවාදය. සමාන පාමොක් උදෙසීම ඇත්තේය. සුවසේ වාසය කරන්නේ ද එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරනු ලබන්නාවූ ඒ භික්ෂූහු පෙර සේ ම දැඩිව සිටීන් නම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක් ම අවවාද දියයුත්තාහ. ඉදින් තෙවන වරටත් භික්ෂුවනු ලබන්නා වූ ඒ භික්ෂූහු සිය අදහස් හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

12. යම්කිසි භික්ෂුවක් අකීකරු වෙයි. සෙසු භික්ෂූන් විසින් ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ඇතුළත් ශික්ෂා පදයන්හි පිහිටා අවවාද කරනු ලබන කල්හි ද ඔහු (තමා) අවවාද නොකටයුත්තෙකුයි කියයි. “ඇවැත්නි, ඔබවහන්සේ හොඳක් හෝ නරකක් හෝ මට නොකියනු මැනවි. මම ද ඔබවහන්සේට හොඳක් හෝ නරකක් නොකියමි. එහෙයින් මට අනුශාසනා නොකරවු” යයි තමා අනුශාසනා නොකටයුත්තකු කොට සලකයි. මෙබඳු භික්ෂුවට සෙසු භික්ෂූන් විසින් මෙසේ කිය යුතුය. “ඇවැත්නි, තමා නො කියයුත්තකු කොට නොසලකනු මැනව. හුදෙක් කිය යුත්තකු කොට ම සලකනු මැනව. ඔබ ද භික්ෂූන්ට විනයානුකූලව කියන්න. සෙසු භික්ෂූහු ද ඔබට විනයානුකූලව කියති. එය එසේම විය යුතුය. මක්නිසාද ඔවුනොවුන්ගේ අනුශාසනාවෙන්, ඔවුනොවුන් ඇවතින් නගා සිටුවීමෙන් භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ පිරිස වැඩෙන්නේ ද, එහෙයිනි. මෙසේ පියවි භික්ෂූන් විසින් අවවාද කරනු ලබන කල්හි ද ඒ භික්ෂුව පෙර සේ ම දැඩිව සිටීනම්, ඒ දෘෂ්ටිය දුරු කරනු සඳහා තෙවරක්ම අවවාද දිය යුත්තේය. ඉදින් තෙවන වරටත් භික්ෂුවකු ලබන්නේ සිය අදහස හළේ නම් මැනවි. නොහළේ නම් (ඕහට) සංඝාදිසේසාපත්තිය වේ.

13. යම් භික්ෂුවක් දයකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරමින් පහත් පැවතුම් ඇතිව යම් කුලයක් හෝ ගමක් ඇසුරු කොට වාසය කෙරේ. ඔහුගේ ලාමක හැසිරීම් හා එයින් දූෂිත වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එසේ ඇති කල්හි) පියවි භික්ෂූන් විසින් ඒ භික්ෂුවට මෙසේ කිය යුතු වෙයි. “ඔබ වනාහි දයකයන්ගේ ශ්‍රද්ධාව දූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත

වූ කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. එබැවින් මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව'යි කියායි. මෙසේ දන්වනු ලැබූ ඒ හික්ෂුව "මෙබඳුම ආපත්තියක් මුල්කොට සමහර අය (ආරාමයෙන්) බැහැර කරති. සමහර අය බැහැර නො කරති. මේ හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියහ. ද්වේෂයෙන්, භයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට ගියහ'යි කියා නම්, පියවි හික්ෂුන් විසින් යලිත් ඕහට මෙසේ කියයුතු වෙයි. "මේ හික්ෂුහු ඡන්දයෙන් අගතියට නො ගියහ. ද්වේෂයෙන් භයෙන් හා මෝහයෙන් අගතියට නො ගියහ. ඔබ වනාහි කුලදූෂණය කරන්නෙකි. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙකි. ඔබගේ ලාමක පැවතුම් හා එයින් දූෂිත කුල ද දකින්නටත් අසන්නටත් ලැබේ. (එබැවින්) මෙහි සිටීමෙන් වැඩක් නැත. මේ ආරාමයෙන් ඉවත්ව යව'යි කියායි. හික්ෂුන් විසින් මෙසේ කියනු ලබද්දීත් පෙර සේ ම සිටී නම් නැවත තෙවරක් දක්වා දැන්විය යුතුයි. තුන්වැනි වර හික්මවනු ලබන්නේ සිය ලාමක හැසිරීම් අත්හලේ නම් මැනවි. නොහලේ නම් (ඕහට) සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

ඇවැත්නි, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. (ඔවුන් අතුරෙන්) ශික්ෂාව ඉක්මවූ කෙනෙහි ම ඇවතට පැමිණෙන සඟවෙසෙස් නවයකි, තෙවැනිවර අවවාදයෙන් පැමිණෙන සඟවෙසෙස් සතරකි. හික්ෂුවක් කිසියම් ඇවතකට පැමිණ යම් දින ගණනක් සඟවාගෙන සිටී ද, එපමණ දවස් ඒ හික්ෂුව විසින් නොකැමැත්තෙන් වුවද පිරිවෙස්¹⁴ විසිය යුතුය. විසූ පිරිවෙස් ඇති මහණ විසින් රැ සයක් හික්ෂුන්ට බුහුමන් සඳහා මානන්¹⁵ පිළිපැදිය යුතුය. මානන් පිරිමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ සීමාවෙකිහි (පියවි හික්ෂුවක් වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුය. එයින් එකනමකින් හෝ අඩු වූ මහා සංඝතෙමේ එබඳු හික්ෂුවක් සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඔහු

ඇතුළත් නො වූයේ ම වේ. සීමාවෙහි වූ හික්ෂුහු නින්ද ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

මේ සංසාදිසේසා'පත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වරද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ තෙළෙස් සඟවෙසෙස්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

තෙවැනි සංසාදිසේස උද්දේසයයි.

ඇවැත්ති අනතුරුව ද්විවිධ අනියතා'පත්ති¹⁶ උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් හික්ෂුවක් හික්ති ආදියෙන් මුවහ වූ, මෙමුදුන සේවනයට සුදුසු වූ, රහසිගත වූ තැනක හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග හිඳියි. ඇදහිය යුතු වදන් ඇති උචැසියක්¹⁷ එය දෑක පරිඡ්, සඟවෙසෙස්, පවිති යන තුන් ආපත්තීන් අතුරෙන් යම්කිසි ඇවතකින් චෝදනා කරයි. හික්ෂුව තමා හුන්බව ප්‍රතිඥාකරන්නේ නම්, යථෝක්ත ත්‍රිවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උචැසිය චෝදනා කරන්නේ යම් ඇවතකින් ද එයින් ආරෝපනය කටයුත්තේය. මේ ආපත්තිය හික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළ යුතු බැවින් අනියත නම් වේ.
2. ආසනය හික්ති ආදියෙන් මුවහ නො වූවක් වෙයි. මෙමුදුන සේවනයට ද නුසුදුසුය. එහෙත් ස්ත්‍රියක හා අසභ්‍ය ව්‍යවහාරයෙන් කලා කිරීමට ප්‍රමාණය. යම් හික්ෂුවක් හුදකලා වූ ස්ත්‍රියක සමග එබඳු ආසනයක හිඳියි. ඇදහිය යුතු වචන ඇති උචැසියක් එය දෑක සඟ වෙසෙසින් හෝ පවිතියෙන් හෝ චෝදනා කරයි. හික්ෂුව තමා හුන් බව ප්‍රතිඥා කරන්නේ නම්, ඒ ද්විවිධ ආපත්තීන් අතුරෙන් උචැසිය චෝදනා කරන්නේ යම්

ආපත්තියකින් නම් එයින් ආරෝපනය කළයුතු වෙයි. මේ ආපත්තිය ද භික්ෂුවගේ ප්‍රතිඥාවෙන් කළයුතු හෙයින් අනියත නම් වේ.

ඇවැත්නි, අනියත ඇවැත් උදෙසන ලදී. මේ අනියතාපත්තීන්හි ලා ඔබ අතින් විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? තෙවැනි වර ද විචාරම්. කෙසේද? පිරිසුදුද? මේ ද්විවිධ අනියතාපත්තියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමද, එහෙයිනි.

සිව්වැනි අනියත උද්දේසයයි.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ තිස් නිසඟි¹⁸ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය¹⁹ වූ කල්හි ද භික්ෂුව විසින් දසදිනක් තුළ අතිරේක සිවුරක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්මවන්නාහට නිසඟි පවිති වේ.
2. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව එක රැයකුදු ගතකරන්නේ නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
3. සිවුරක් කොට නිමි කල්හි ද කඨින සිවුර උද්ධරණය වූ කල්හි ද භික්ෂුවකට නො කල් චීවරයක්²⁰ ලැබේ. ඉදින් කැමති නම් භික්ෂුව විසින් පිළිගත හැකිය. පිළිගෙන එයින් වහා සිවුරක් කරවිය යුතුය. සිවුරකට ද නොසැහේ නම් අඩුව සම්පූර්ණකර ගැනීම සඳහා බලාපොරොත්තු සහිතව (නො ඉටා) මාසයක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. බලාපොරොත්තුව ඇතත් මාසයකින් මත්තෙහි තබා ගන්නා හට නිසඟි පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ භික්ෂුණියක ලවා පරණ සිවුරක් සෝදා නම්, පඬුපොවා නම්, අපුල්ලා නම්, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ භික්ෂුණියක අතින් (සුළු දෙයකට) හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් ගනී නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් නොනෑ වූ ගෘහපතියකු හෝ ගෘහණියක අතින් සොරුන් විසින් පැහැර ගත් කල්හි හෝ දිරාගොස් විනාශ වූ කල්හි හැර නොකල්හි සිවුරක් ඉල්ලාගනී ද ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
- 7.
8. නොනෑ වූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියෙක් බොහෝ සිවුරු වලින් භික්ෂුවක් පුදයි. ඒ භික්ෂුව විසින් අදනය හා පොරොත්තය පමණක් ඉවසිය හැකිය. ඉන් වැඩියත් සිවුරු පිළිගනී නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
9. නොනෑ වූ ගෘහපතියකු විසින් හෝ ගෘහණියක විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලදී ගෙන අසවල් භික්ෂුවට දෙන්නෙමි'යි භික්ෂුවක් උදෙසා සිවුරු මුදලක් එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ භික්ෂුව (දයක දයිකාවන් විසින්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
10. නොනෑ වූ ගෘහපතියන් දෙදෙනකු හෝ ගෘහණියන් දෙදෙනකු විසින් මේ මුදලින් සිවුරක් මිලට ගෙන අසවල් භික්ෂුවට පුදන්නෙමු'යි යම් භික්ෂුවක උදෙසා වෙන වෙන සිවුරු මුදල්

එකතු කරන ලද්දේ වෙයි. ඒ භික්ෂුව ද (දයක දයිකාවන් විසින්) සිවුරු පැවරීමටත් පළමුව ඔවුන් කරාගොස් ඒ වෙත වෙත එකතු කළ මුදලින් මෙබඳු සිවුරක් මිලට ගෙන පුදව'යි හොඳ සිවුරක් බලාපොරොත්තුවෙන් එහි ලා විධාන කරයි ද, එබඳු විධානයකින් සිවුරක් ලබන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

- 11. රජ, රජආමති, බමුණු, ගොවි යනාදී මොවුන්ගෙන් කෙනෙක් මේ මුදලින් සිවුරක් මිල දී ගෙන අසවල් භික්ෂුවට දෙවයි කියා දූතයකු අත සිවුරු මිලක් එවති. දූතයා ද භික්ෂුන් වෙත අවුත් 'වහන්ස! ඔබ උදෙසා මේ සිවුරු මිලය ගෙනෙන ලදී. මෙය පිළිගනු මැනවැ'යි කියයි.

එවිට ඒ භික්ෂුව විසින් "මිත්‍රය අපි සිවුරු මිල නොපිළිගනිමු. අවශ්‍ය වූ විටෙකදී සිවුරක් පිළිගන්නෙමු'යි කියයුතු වෙයි. ඉදින් ඒ දූතයා ඔබ වහන්සේගේ කිසියම් කැපකරුවකු ඇද්දැයි විචාරණ ලද නම් ආරාමිකයකු හෝ උපාසකයකු මොහු අපගේ කැපකරු යයි දැක්විය යුතුයි.

දූතයා ද ඔහු සිවුරු ගෙනදෙන බවට ගිවිස්වා භික්ෂුන් වෙතද ගොස් 'වහන්ස! ඔබ දැක්වූ කැපකරුවා සිවුරු ගෙනදෙන බවට ගිවිස ගන්නා ලදී. අවශ්‍ය වූ විටෙක එහි යනු මැනව. ඔහු සිවුරු ගෙන දේවි'යි කියයි. සිවුර අවශ්‍ය වූ භික්ෂුව කැපකරු කරා ගොස් (එක්වරකින් නොදේ නම්) දෙතුන් වරක් ඉල්විය යුතුය. එය සිහිකරවිය යුතුය. දෙතුන්වර ඉල්ලද්දීත් සිවුරු සැපයේ නම් මැනවි. නො එසේ නම්, සවෙනි වර දක්වා එහි ගොස් නිශ්ශබ්දව සිටිය යුතුය. මෙසේ සිවුරු උදෙසා සිටින කල්හිත් නො ලැබේ නම්, සත්වැනි වරද වෑයම් කරන්නාට ලැබෙන සිවුර නිසදිය යුත්තේ ය.

(ඉල්වීමෙනුත්, උදෙසා සිටීමෙනුත්), සිවුරු නොලැබූ භික්ෂුව සිවුරු මිල එවූ අය වෙත ගොස් හෝ දූතයකු හෝ යවා, "ඔබ අප

උදෙසා එවූ සිවුරු මිලයෙන් වැඩක් නොවීය. එය විනාශ වියනොදී ගෙන්වා ගත යුතුය”යි දැන්විය යුත්තේ ය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.

පළමුවන සිවුරු වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් කොසෙයා නූල් මිශ්‍ර කිරීමෙන් එළලොම් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් හුදු කළු එළලොම් වලින් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
3. අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුව විසින් (ඊට අවශ්‍ය ප්‍රමාණයෙන්) දෙකොටසක් කළු එළු ලොම් ද තුන්වැනි කොටස සුදු එළු ලොම් හා සිව්වැනි කොටස පඬුවන් එළු ලොම් ද ගත යුතුය. මේ නියමය ඉක්මවා අළුත් ඇතිරියක් කරවන්නේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
4. අළුත් ඇතිරියක් කරවූ භික්ෂුව විසින් එය සය අවුරුද්දක් පාවිච්චි කළ යුතුය. ඉදින් ඒ ඇතිරිය කිසිවකුට දී හෝ නොදී හෝ සංඝයා ගේ කැමැත්තක් නැතිව ඉන් මෙපිට නැවත අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
5. හිඳගැනීම සඳහා අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස පරණ ඇතිරියෙන් සුගත් වියතක් පමණ කොටසක් කපාගත යුතුය. මෙසේ පරණ ඇතිරියෙන් කොටසක් නොයොදා අළුත් ඇතිරියක් කරවන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
6. මඟට පිළිපත් භික්ෂුවකට එළලොම් ලැබේ යයි (සිතමු.). කැමති නම් එය පිළිගත හැකිය. ගෙනයාමට කැපකරුවකු ද නැති නම් තුන් යොදුනක සිය අතින් ම ගෙනගිය හැකිය. කැපකරුවකු

නැතිව එය ඉක්මවා සියතින් ම එළලොම් ගෙනයන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

- 7. යම් හික්ෂුවක් නොනැ වූ හික්ෂුණියක ලවා එළලොම් සෝදවා නම් සායම් කරවා නම්, හෝ අවුල් හරවා නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
- 8. යම් හික්ෂුවක් රන්රිදී ගනී ද, අනිකකු ලවා ගන්වාද, ගෙනැවිත් තබන ලද්දක් හෝ සිතින් ඉවසා ද, (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
- 9. යම් හික්ෂුවක් නොයෙක් අයුරින් රන් රිදී කහවනු ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.
- 10. යම් හික්ෂුවක් පා සිවුරු ආදී අනිකුත් දෑයින් නොයෙක් ගනුදෙනු කෙරේ නම් (ඕහට) නිසඟි පවිති වේ.

දෙවැනි එළලොම් වගයි.

- 1. දසදිනක් තුළ අතිරේක පාත්‍රයක් දැරිය හැකිය. එය ඉක්ම වන්නා වූ හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
- 2. යම් හික්ෂුවක් පිළියම් පහකින් අඩු පාත්‍රයක් තිබියදී අළුත් පාත්‍රයක් ඉල්වා ගනී නම් ඕහට නිසඟි පවිති වේ. ඒ හික්ෂුව විසින් ඉල්ලාගත් පාත්‍රය හික්ෂුන් හමුවෙහි නිසඟිය යුත්තේය. හික්ෂුහු ද තම පිරිසෙහි වූ අන්තිම හික්ෂුවගේ පාත්‍රය දෙමින් 'මෙය බිඳෙන තුරු පාවිච්චි කරනු මැනවැ'යි කිය යුත්තේය. මේ පාත්‍රය නිසඟීමේ පිළිවෙතයි.

3. ගිලන් හික්ෂුවක් විසින් අනුභවකටයුතු වූ ගිතෙල්, වෙඬරු, තලතෙල්, මීපැනි, උක්සකුරු යන පස් බෙහෙත් පිළිගෙන සන් දිනක් තුළ සුරක්ෂිතව තබාගෙන අනුභව කළ හැකිය. සත්වැනි දින ඉක්මවන හික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
4. ග්‍රීෂ්ම සෘතුවේ අන්තිම මාසය තුළ වැසි සඵව සොයා ගත යුතුය. එම සෘතුවේ ම අන්තිම අඩමස තුළ පටන් එය පාවිච්චි කළ හැකිය. ඉන් මෙපිට වැසිසඵවක් සොයන්නා හට ද පරිභෝග කරන්නා හට ද නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුවක් වෙනත් හික්ෂුවකට තමා ම සිවුරක් දී පසුව එය නොසතුටු සිත් ඇතිව කුපිතව පැහැරගනී ද අනිකකු ලවා හෝ පැහැරගන්වා ද නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුවක් තමා ම නූල් ඉල්වාගෙන නො නෑ නොපැවරූ, රෙදි විසන්නන් ලවා සිවුරක් වියවාද ඕහට නිසඟි පවිති වේ.
7. නොනෑවූ ගෘහපතියෙක් හෝ ගෘහණියක් යම්කිසි හික්ෂුවක් උදෙසා විසන්නන් ලවා සිවුරක් වියවයි. (දයකයන්) සිවුර පැවරීමටත් පළමුව ඒ හික්ෂුව විසන්නන් කරා ගොස් "මේ සිවුර විසන්නේ මා සඳහාය. එහෙයින් දිගු කරවු, පළල් කරවු, සනඵ නූල් එලා ලවු, නූල් සමසේ එලා ලවු, හොඳින් මැද වියව්, අපි ද තොපට යමක් දෙන්නෙමු'යි එහිලා අධික විධානයට පැමිණියේ යටත් පිරිසෙයින් පිණ්ඩපාත පමණකුත් ඒ සඳහා දුන්නේ නම් නිසඟි පවිති වේ.
8. වස් පචාරණයට දසදිනක් තබා හික්ෂුවට ඉක්මන් කටයුත්තක් සඳහා පුදන ලද සිවුරක් ලැබෙයි. ඒ බව දත් හික්ෂුව විසින් පිළිගත යුත්තේය. එසේ පිළිගෙන (නො ඉටා) සිවුරු කරන

කාලය පැමිණෙන තෙක් තැන්පත් කර ගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහිත් තබාගන්නා භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.

- 9. සැක කටයුතු වූ ද භය සහිත වූ ද අරණ්‍ය සේනාසනවල වාසය කරන භික්ෂුව සොරු ආදීන්ගෙන් භය සහිත නම් පෙරවස් වැස ඉල්මස මැදිපෝය දක්වා කාලය තුළ තුන් සිවුරෙන් එකක් ඇතුළුගෙහි තැබිය හැකිය. මෙබඳු අවස්ථාවක තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව සිටිනු කැමති භික්ෂුව විසින් එසේ විසිය යුත්තේ ඊ සයක් පමණි. සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව ඉන් මත්තෙහිත් තුන් සිවුරෙන් වෙන්ව වසන භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
- 10. යම් භික්ෂුවක් සංඝයාට අයත් ලාභය දූන දූන තමාට පිරිනමා ගනී නම් නිසඟි පවිති වේ.

තුන්වැනි පාත්‍ර වගයි.

ඇවැත්නි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද, මේ තිස්නිසඟි පවිතියෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

නිසඟි පවිති නිමියේය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ දෙයානුවක් පවිති²¹ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

- 1. දූන දූන බොරැකීමෙහි පවිති වේ.
- 2. ජාතිය, කුලය ආදිය ගටා බිණීමෙහි පවිති වේ.

3. භික්ෂූන් අතර සමගිය බිඳෙන අයුරු කේලාම් කීමෙහි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකු හා පාලිධර්මය පදයෙන් පදය උසුරුවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකු හා දෙනුන් රැයකට වඩා එක සෙනසුනක වෙසේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග එක සෙනස්නක වෙසේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් නුවණැති මිනිසකු නැතිව හුදකලාව සිටි ස්ත්‍රියකට වචන හතර පහකට වඩා බණ කියා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් අනුපසම්පන්නයකුට තමා කෙරෙහි වූ උතුරු මිනිස් දම් කියා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවක් පිළිබඳ වූ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සංඝයාගේ නියමයක් නැතිව අනුපසම්පන්නයකුට කියා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් නො කැප පොළොව සාරා ද අනිකකු ලවා හෝ සාරවා ද පවිති වේ.

පළමුවැනි මුසාවාද වගයි.

1. වැඩෙන ගහ කොල සිඳීමෙන් විනාශ කිරීමෙන් පවිති වේ.

2. සංඝයා අතර විවාල දෙය හැර අනිකක් කීමෙහි ද, නිශ්ශබ්දව හිඳීමෙන් සංඝයා වෙහෙස කරවීමෙහි ද පවිති වේ.
3. ගැරහීමෙහි, අගුණ කීමෙහි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් එලිමහන් තැනක තැබූ ඇඳ, පුටු, බිසි ආදී සඟසතු බඩු නිසිපරිදි තැන්පත් නොකර අනිකකු ලවා හෝ තැන්පත් නො කරවා ආරාමිකයකුට ද නො දන්වා බැහැර ගියේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරමක සයනයක් අතුරා හෝ අතුරවා සිට (නැවත යනු කැමැතිව) එය නො හකුලා නම් අනිකකු ලවා හෝ නොහකුළුවා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරමකට ගියේ එහි තමාට පළමුව පැමිණි භික්ෂුවකගේ මහළු බව ගිලන් බව ආදී දුර්වල බව දැන දැනත්, මෙයින් මොහුට කරදර වෙයි, ඉවත්ව යන්නේ යයි සලකමින් ඔහු හා ගැටේ ද තල්ලුකර දමා ද එබඳු ගිලන් බවකින් තොරව සයනය පැහැර ගත් ඕහට පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් කිපියේ නො සතුටු සිත් ඇත්තේ වෙනත් භික්ෂුවක සඟසතු අරමකින් බැහැර කරා ද කරවා ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් සඟසතු අරක මතුමහල්තලයෙහි (යන්තමට) විට්ටමකට සවිකළ පා ඇති ඇඳක හෝ පුටුවක පරීක්ෂාවක් නැතිව නිදගනී නම් හෝ හිඳගනී නම් ඕහට පවිති වේ.
9. ලොකු අරමක් කරවන භික්ෂුව විසින් උළුවස්ස ශක්තිමත්වීම සඳහාත්, ආලෝක සිදුරු වැසියාම සඳහාත් (නැවත නැවත මැටි)

ආලේප කළයුතු වේ. වහළ ද තණකැරලි එක පිට එක සිටින පරිදි දෙතුන්වරක් සෙවිලිකළ යුතුය. තණ ගැට නැති බිමක පිහිටා එය විධාන කළයුතු වේ. දෙතුන් වරකට වඩා මැටි ගැසීම, වහළ සෙවිලි කිරීම හෝ තණ ගැට නැති බිමක සිට විධානය කළ ද එම හික්ෂුවට පවිති වේ.

- 10. යම් හික්ෂුවක් දූන දූන ප්‍රාණින් සහිත ජලය තණ හා මැටි මතුයෙහි ඉසී ද අනුන් ලවා හෝ ඉස්වා ද පවිති වේ.

දෙවැනි භූතගාම වගයි.

- 1. යම් හික්ෂුවක් (හික්ෂුන් විසින්) සම්මත නො කරන ලදුව හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
- 2. යම් හික්ෂුවක් (හික්ෂුන් විසින්) සම්මත කරන ලදුවත් හිරුබට කල්හි හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ.
- 3. යම් හික්ෂුවක් මෙහෙණවරකට අවුත් නො කල්හි හික්ෂුණින්ට අවවාද කෙරේ නම් පවිති වේ. හික්ෂුණියක් ගිලන් වූවා නම් එය කාලයයි.
- 4. යම් හික්ෂුවක් “මේ හික්ෂුහු චීවරාදි ආමිෂ ලාභය කැමැත්තෙන් හික්ෂුණින්ට අවවාද කරන්නාහු යයි” කියා නම් ඕහට පවිති වේ.
- 5. යම් හික්ෂුවක් නො නෑ වූ හික්ෂුණියකට සුළුදෙයකින් හෝ මාරුකර ගැනීමක් නැතිව සිවුරක් දෙයි නම් පවිති වේ.
- 6. යම් හික්ෂුවක් නො නෑ වූ හික්ෂුණියකගේ සිවුරක් ගෙන්තම් කෙරේ නම් හෝ කරවා නම් පවිති වේ.

- 7. යම් භික්ෂුවක් වාහනයකින් යායුතු තරම් සැක සහිත වූද භය සහිත වූද කාලයක මිස නො කාලයෙක්හි භික්ෂුණියක සමග දීර්ඝ මාර්ගයකට පැමිණියේ යටත්පිරිසෙයින් තමාහුන් ගමන් අනිත් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.
- 8. යම් භික්ෂුවක් ගඟකින් එතරවීම පිණිස ගඟ හරහා යාමකදී හැර උඩුගං බලා හෝ යටිගං බලා යන නැවකට භික්ෂුණියක හා එක්ව නැගේ නම් පවිති වේ.
- 9. යම් භික්ෂුවක් මුලදී හෝ ගිහියන් විසින් පිළියෙළ කිරීමක් නැතිව හුදෙක් භික්ෂුණියක විසින් පිසන ලද පිණ්ඩපාතය දූන දූන අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
- 10. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂුණියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.

තෙවැනි භික්ඛුනෝවාද වගයි.

- 1. නොගිලන් භික්ෂුව විසින් ආගන්තුකාදීන් සඳහා ශාලාවක එළවූ දනය²² එක් දිනක් ම අනුභව කළ යුතුය. ඉන් මත්තෙහි අනුභව කරන්නා හට පවිති වේ.
- 2. නුසුදුසු කාලයෙහි ගණභෝජනය²³ පිළිගන්නා වූ භික්ෂුවට පවිති වේ. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, සිවුරු කරවන කාලය, දීර්ඝ ගමනකට පිළිපත් කාලය, නැව් නඟින කාලය, බොහෝ භික්ෂූන් රැස්වන කාලය හා භික්ෂූන්ට දන්දෙන කාලය ද ගණ භෝජනයෙහි ලා සුදුසුය.

3. ගිලන් කාලය, සිවුරු දෙන කාලය, හා සිවුරු කරවන කාලය හැර පරම්පර හෝඡනය²⁴ පිළිගත් භික්ෂුවට පවිති වේ.
4. ගෙදරකට පැමිණි භික්ෂුවකට (ගෙහිමියන් විසින්) කැවුම් හෝ අග්ගලා වලින් හෝ පවරණ ලද නම් එය කැමතිවන ඔහු විසින් දෙනුත් පාත්‍රයක් පුරා පිළිගත හැකිය. ඉන් මත්තෙහි පිළිගන්නාහට පවිති වේ. දෙනුත් පාත්‍රයක් පුරාගත් භික්ෂුව එය ගෙනගොස් භික්ෂුන් සමග බෙදා වැළඳිය යුතුය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.
5. යම් භික්ෂුවක් වැළඳුයේ, හෝඡනය ද පවාරණය කරන ලද්දේ²⁵ විනයානුකූලව ඉතිරි කර නොගත් කැයුතු හෝ බුදියයුතු දෑයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් චෝදනා කරන අදහස ඇතිව වැළඳූ හෝඡනය ද පවාරණය කළ භික්ෂුවකට ඒ බව දැන දැනත් විනයානුකූලව ඉතිරිකර නොගත් කැයුතු බුදියයුතු දෙයින් පවරා ද, මෙය අනුභව කරවයි කියාද (ඒ ඇදහූ) භික්ෂුව වැළඳූ කෙණෙහි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් කැයුතු බුදියයුතු දෑයක් විකාලයෙහි අනුභව කරන්නේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් සන්තිධි කොට²⁶ තැබූ කැයුතු බුදියයුතු දෑයක් අනුභව කෙරේ නම් පවිති වේ.
9. නොගිලන් භික්ෂුවක් ගිතෙල්, මී, වෙඬරු, උක්සකුරු, තලතෙල් යන පස් බෙහෙත් ද දියගොඩ මස්, කිරි හා දී ආදී ප්‍රණීත ආහාර ද තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන වළඳ නම් පවිති වේ.

10. යම් භික්ෂුවක් දෑහැටි පැන් හැර (කිසිවකු විසින්) නො පිළිගැන්වූ අහරක් වළඳ නම් පවිති වේ.

සිව්වැනි බොජුන් වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් නග්නයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකට සිය අතින් කැයුතු බුදියයුතු දෑයක් දේ නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකට 'එව ඇවැත්නි, ගමෙහි පිඬු පිණිස හැසිරෙමු'යි කියයි. පිඬු හැසිරීමෙන් පසුව යම් පිණ්ඩාභාරයක් දෙවා හෝ නොදෙවා හෝ (තමන් අනාචාරයක හැසිරෙනු පිණිස) ඇවැත්නි, මඛ සමග විසීම, කථා කිරීම හෝ කරදරය. හුදකලා වූ මට සැපයයි කියා ඒ භික්ෂුව පලවන්නේ ද ඕනට පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් අඹුසැමියන් දෙදෙනකු ඇති ගෙයක ඇතුළට වැදී හිඳියි ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග පිළිසන් අසුනෙක්හි රහසිගතව හිඳී නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග හුදකලාව රහසිගතව හිඳියි නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් (දයකාදීන් විසින්) නිමන්ත්‍රණය කරන ලදුව හෝ පැවරූ හෝඡන ඇතිව ද ආරාමස්ථ භික්ෂුවකට නො දන්වා සිවුරු දෙන කාලයෙහි හා සිවුරු කරන කාලයෙහි හැර අනිත්

කාලයෙහි උදේ හෝ සවස හෝ ගමට වැද ගෙවල ඇවිදී ද ඔහට පවිති වේ.

- 7. නො ගිලන් හික්ෂුව විසින් භාරමාසයක් බෙහෙතින් කරන පැවරීම ඉවසිය හැකිය. භාරමාසයකින් පසුව නැවත කරන පැවරීම හෝ නිත්‍ය පැවරීම හෝ ඉවසිය නො හැකිය. මේ නියමය ඉක්මවා බෙහෙත් ඉවසන නො ගිලන් හික්ෂුවට පවිති වේ.
- 8. යම් හික්ෂුවක් සුදුසු කරුණකදී හැර යුද පිණිස නික්මුණු සිවිරඟ සෙනඟ බැලීමට යේ ද ඔහට පවිති වේ.
- 9. යම් හික්ෂුවකට සිවිරඟ සෙනඟ තුළ කිසියම් කටයුත්තක් ඇත්නම් දෙතුන් රැයක් කඳවුර සමග විසිය හැකිය. ඉන් මත්තෙහිත් වසන හික්ෂුවට පවිති වේ.
- 10. යුද කඳවුරෙහි දෙතුන් දිනක් වසන හික්ෂුව යුද්ධ කරන තැන, හටයන්ගේ පෙරෙට්ටුව, බලසෙන් නවත්වන තැන් හා බල ඇණි ද බැලීම සඳහා නො යා යුතුය. යන්තාහට පවිති වේ.

පස්වැනි අවේලක වගයි.

- 1. රහමෙර පීමෙහි පවිති වේ.
- 2. ඇඟිලිවලින් කිති කැවීමෙහි පවිති වේ.
- 3. දිය කෙළියෙහි පවිති වේ.
- 4. ශික්ෂාවන්ට හෝ අවවාද කළවුන්ට ගැරහීමෙහි පවිති වේ.

5. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවක බියගන්වා නම් පවිති වේ.
6. නො ගිලන් භික්ෂුවක් ගිනිතපිනු කැමතිව පහන් දැල්වීමාදී හේතුවක් නැතිව ගිනි දල්වාද, අනිකකු ලවා දල්වාද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් ස්නාන කාලය හැර අඩමසක් ඇතුළත නහා නම් පවිති වේ. ශ්‍රීෂ්ම සාතුවේ අන්තිම මාස එකහමාර හා වස්සාන සාතුවේ පළමුවැනි මාසය වශයෙන් පැවති දෙමස් පසළොස් දවස ද, දහගතිය ඇති කාලය, ගිලන් කාලය, දිග් මගකට යායුතු කාලය හා දූවිලි සහිත වාතය ඇති කාලය ද ස්නානය කළයුතු කාලයෝයි.
8. අළුත් සිවුරක් ලැබූ භික්ෂුව විසින් එය දුර්වර්ණ කිරීම පිණිස නිල්පාට හෝ මඩපාට හෝ කළුපාට හෝ ගත යුතුය. මේ වර්ණ ත්‍රයෙන් එක ද වර්ණයක් නොගන්වා අළුත් සිවුරක් පරිභෝග කරන භික්ෂුවට පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් භික්ෂු, භික්ෂුණි, සික්ඛමානා, සාමණේර, සාමණේරීන්ට තමා ම සිවුරක් පවරා පසුව ඒ පැවරීම අවලංගු නොකොට පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් වෙනත් භික්ෂුවකගේ පාත්‍රයක්, සිවුරක්, නිසිදනයක්, ඉඳිකටු ගුලාවක් හෝ පටියක් යටත් පිරිසෙයින් සිනා පිණිස වුවද සඟවා නම් අනිකකු ලවා හෝ සඟවා නම් පවිති වේ.෧෧

සවැනි සුරාපාන වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් දූන දූන සතකු දිවි තොර කෙරේ නම් පවිති වේ.

2. යම් භික්ෂුවක් දූන දූන ප්‍රාණීන් සහිත වතුර පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් විනයානුකූලව සමථය වූ අධිකරණයක් ඒ බව දූන දූන නැවත විනිශ්චය පිණිස අධිකරණයට ගනී ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් දූන දූන භික්ෂුවකගේ සඟවෙසෙස් ඇවතක් සඟවා ද ඕහට පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් විසිවයසින් අඩු පැවිද්දකු උපසපන් කෙළේ නම් ඔහු ද උපසපන් බවට නො පැමිණේ. සීමාවෙහි භික්ෂුහු ද නින්ද කටයුත්තාහු වෙති. උපාධ්‍යාය භික්ෂුවට පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් දූන දූන හොර වෙළඳකු සමග සාකච්ඡා කොට දීර්ඝමගකට පිවිසියේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනික් ගමකට හෝ යේ ද ඕහට පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් ස්ත්‍රියක සමග සාකච්ඡා කොට අදන්මගකට පිළිපන්නේ යටත්පිරිසෙයින් ගමකින් අනික් ගමකට හෝ යේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් "යම් මේ ධර්ම රැසක් භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් අන්තරාය කරයයි වදරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දනිමි"යි ද කියා නම්, සෙසු භික්ෂූන් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. "ඇවැත්නි, එසේ නොකියව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට අභිභවනය නොකරව. භාග්‍යවතුන් වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදරණ ලද්දේ ය. එහෙයිනි. ඇවැත්නි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරය'යි වදරණ ලද

නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ මය". මෙසේ පියවි භික්ෂුන් විසින් කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත භික්ෂුව ඒ මතයම ගෙන සිටී නම් තුන්වරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් පවිති වේ.

9. යම් භික්ෂුවක් බුදුරජාණන් වහන්සේට නුගුණ කියන්නා වූ පැමිණි ඇවතට පිළියම් නො කළා වූ ලාමක දෘෂ්ටීන් අත් නොහළා වූ භික්ෂුවක සමග ධර්මාමිෂ සම්භෝගය පවත්වා ද, උපෝෂ්ඨාදි සංඝකර්ම කෙරේ ද, එක ගෙහි හෝ ශයනය කෙරේ ද ඕනට පවිති වේ.

10. යම් සාමණේරයෙක් "භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම රැසක් අන්තරායකරය"යි වදරණ ලද නමුත් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස නො පවතී, ධර්මය අනුව එය මම දැනිමි'යි කියා නම් භික්ෂුන් විසින් ඔහුට මෙසේ කියයුතු වන්නේය. "සාමණේරය, එසේ නො කියව. උන්වහන්සේට අභිභවනය නො කරව. භාග්‍යවතුන්වහන්සේට ගැරහීම සුදුසු නොවෙයි. මක්නිසාද, උන්වහන්සේ එසේ නොවදරණ ලද හෙයින්. එම්බා සාමණේරය, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ යම් මේ ධර්ම කෙනෙක් අන්තරායකරයයි වදරණ ලද නම් ඒ ධර්මයන් සේවනය කරන්නාහට අන්තරාය පිණිස පවත්නේ ම ය. මෙසේ භික්ෂුන් විසින් ඔහුට කියනු ලබද්දීත් යථෝක්ත සාමණේර නම ඒ මතයම ගෙන සිටීනම්, නැවත ඒ භික්ෂුන් විසින් අද පටන් තොප ශාස්තෘන් වහන්සේ නොඇදහිය යුත්තේය. දෙතුන් රැසක් වුවද භික්ෂුන් සමග නොවිසිය යුත්තේ ය. එහෙයින් කැමති තැනක යව'යි කියයුතු වන්නේය. යම් භික්ෂුවක් ඒ බව දැන දැනත් නෙරපන ලද එබඳු සාමණේරයකු නළවා ද, උවටැන්

කරවා ගනී ද, සම්භෝගය පවත්වා ද, එක ගෙයි ශයනය හෝ කෙරේ ද ඕනට පවිති වේ.

සත්වැනි සප්පාණක වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් පියවි භික්ෂුවක විසින් විනයානුකූලව අවවාද කරනු ලබන කල්හි ඇවැත්නි, මම අතින් ව්‍යක්ත විනයධරයකු අතින් නො විවාරා මේ ශික්ෂාපදයෙහි ලා නොහික්මෙන්නෙමි' යි කියා නම් පවිති වේ. හික්මීම කැමති භික්ෂුව විසින් වස්තු නිදනාදිය දතයුතුය. පිළිවිසය යුතුය. ප්‍රශ්න කටයුත්තේය. මේ එහි ලා පිළිපැදිය යුතු වතයි.
2. යම් භික්ෂුවක් පාමොක් උදෙසන විට "(ඇවැත්නි,) මේ කුඩා වූද ඉතා කුඩා වූද සිකපද උදෙසීමෙන් කවර වැඩක්ද? හුදෙක් ඒවා කුකුස පිණිසත්, වෙහෙසීම හෝ මනෝවිලේඛය හෙවත් සිත කීරි ගැසීම පිණිසත් පවත්තේ ය. එහෙයනි"යි කියා නම් සිකපදයන්ට නින්දා කිරීමෙහි පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුවක් අඩමසක් පාසා පාමොක් උසුරුවනු ලබන කල්හිත්, "ඇවැත්නි, මේ විනය කොටස් පෙළෙහි ආයේලු, පෙළට ඇතුළත්ලු, සෑම අඩමසකට වරක් උදෙසාලු, එහෙත් මා දැන ගත්තේ දන්මය'යි කියා නම්, සීමස්ථ භික්ෂුන් විසින් එබඳු භික්ෂුවක් දෙතුන් වරෙක දක්නා ලද්දේ නම් ඕනට ඒ නොදැනීම පමණකින් නිදහස් වීමක් නොවේ. ඒ භික්ෂුව එම වරදෙහි ලා යම් ඇවතකට පැමිණියේ නම් ඊට සුදුසු දඬුවම් කරවිය යුතුය. එසේම ඇවැත්නි, පාමොක් උදෙසන විට ඔබ අර්ථ වශයෙන් මෙතෙහි නො කරන්නෙහිය. එය ඔබට අලාභයකි. මිනිසත් බව දුලබ යයි ඕනට මෝහාරෝපන කර්මය කරවිය යුත්තේය. නැවතත් මුළාවෙන් දෙඩන භික්ෂුවට පවිති වේ.

4. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුවක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව වෙනත් භික්ෂුවකට පහර දීමේ අදහසින් අත් පා ඔසවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුවක් හේතු රහිත වූ සඟවෙසෙස් ඇවතකින් භික්ෂුවකට චෝදනා කෙරේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුවක් "මොහොතකට හෝ මොහුට කරදරයක් ඇති කරන්නෙමි'යි" සිතා අනිත් කාරණයක් නැතිව ම කුකුස් උපදවා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුවක් දබර කරන, කෝළාහල කරන, විවාදයට බැසගත් භික්ෂුන්ගේ කථාබස් අසමි'යි සිතා ඔවුන්ගේ කථා ඇසෙන දුර ප්‍රමාණයේ අනිත් කාරණයක් නැතිව ම සිටී නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුවක් අපලෝකනාදි විනය කමීයන්ට ඡන්දය දී පසුව දෙස් කියා ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුවක් සංඝයා පිළිබඳ වූ විනිශ්චයක් පැවැත්වෙද්දී ඡන්දය නො දී හුනස්නෙන් නැගී යේ ද ඕහට පවිති ඇවැත් වේ.
11. යම් භික්ෂුවක් සමඟි සංඝයා සමග භික්ෂුවකට සිවුරක් දී පසුව සංඝික ලාභය විශ්වාසයන්ට (හිතවතුන්ට) පිරිනමන්නේය'යි දෙස් කියා ද පවිති වේ.
12. යම් භික්ෂුවක් දෑන දෑන සඟසතු දෑය පුද්ගලයකුට පවරා ද පවිති වේ.

අටවැනි සහධම්මික වගයි.

1. යම් භික්ෂුවක් අභිෂික්ත ක්ෂත්‍රිය රජ කෙනකුගේ යහන්ගබඩාවට වදිනු කැමතිව රජු හා දේවිය පිටතට නොනික්මී කල්හි කලින් කරන ලද දෑන්වීමක් ද නැතිව ඵලිපත ඉක්මවා ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුවක් රුවන් හෝ රුවන් යයි සම්මත වූ දෑයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී හැර ඔසවා ගනී ද, අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා ද පවිති වේ. මෙය අයිතිකරු ගෙනයේවා'යි සිතා ඵවැනි දෙයක් ආරාමය හෝ ආවාසය තුළදී ඔසවා හෝ අනුන් ලවා ඔසවවා හෝ තැබිය හැකිය. මේ ඒ පිළිබඳ පිළිවෙතයි.
3. යම් භික්ෂුවක් අවශ්‍ය ඉක්මන් කටයුත්තකදී හැර (ආරාමස්ථ) භික්ෂුවකට නොදන්වා නොකල්හි ගම් වදී නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුවක් මාළු ආදී ඇටයකින් හෝ ඇත් දළයකින් හෝ මුව ආදී අඟකින් හෝ ඉදිකටු ගුලාවක් කරවා නම් හේදනක පවිති වේ. හෙවත් එය බිඳ දමා දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.
5. අළුත් ඇඳක් හෝ පුටුවක් කරවන භික්ෂුව විසින් යට විට්ටම හැර සුගත් අඟලෙන්²⁷ අඟල් අටක් පා ඇතිව කරවිය යුතුය. එය ඉක්මවන්නාහට ඡේදනක පවිති වේ. (සිඳ දමා දෙසියයුතු පවිතිය වේ.)
6. යම් භික්ෂුවක් ඇඳක හෝ පුටුවක පුළුන් ගවසා නම් (කුෂන් කරයි නම්) උද්දලනක පවිති වේ. (පුළුන් උදුරා දූමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිති වේ.)

7. නිසිදනයක් කරවන භික්ෂුව විසින් ප්‍රමාණලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් දෙවියතකි. පළලින් වියත් එකභමාරකි. දඟවලුව වියතකි. එය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (සිද දූමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු වූ පවිතිය වේ.)
8. කුෂ්ට රෝගාදියක් වසා අදින රෙද්දක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. දිගින් සුගත් වියකින් වියත් සතරක් හා පළලින් වියත් දෙකක් විය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. මෙය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දූමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතුවූ පවිතිය වේ.)
9. වැසි සඵවක් කරවන භික්ෂුව විසින් එය ප්‍රමාණ ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් සයකි. පළලින් දෙවියත් හමාරකි. මේ නියමය ඉක්මවන්නා හට ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දූමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.)
10. යම් භික්ෂුවක් සුගත් සිවුර තරම් සිවුරක් හෝ ඊට වඩා ලොකු සිවුරක් හෝ කරවා නම් ඡේදනක පවිති වේ. (ඉරා දූමීමෙන් පසුව දෙසිය යුතු පවිතිය වේ.) මේ සුගතයන් වහන්සේලාගේ සිවුරේ ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත් වියතින් වියත් නවයකි. පළලින් වියත් හයකි.

නවවැනි රත්න වගයි.

ඇවැත්නි, මේ දෙයානුවක් පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී, එහිලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේ ද? පිරිසුදු ද? මේ

දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්හි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දතාව පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

පවිති ඇවැත් නිමියෙය.

ඇවැත්හි, අනතුරුව මේ චතුර්විධ පාටිදේසනීය ආපත්ති28 උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුවක් ඇතුළු ගමට පිවිස නො නෑ වූ භික්ෂුණියකගේ අතින් කෑ යුතු බුදිය යුතු දෑයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳ නම් එබඳු භික්ෂුව විසින් "ඇවැත්හි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ, නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්කට පැමිණියෙමි" යි (භික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
2. භික්ෂුහු දෑයක කුලයෙක්හි ආරාධනා ලැබ ගොස් වළඳමින් සිටිති. එහිදී භික්ෂුණියක් මෙහි බත් දෙව, මෙහි හොඳි බෙදව, මෙහි ව්‍යඤ්ජන බෙදව'යි විධාන කරමින් සිටී නම් එහි සිටි භික්ෂුන් විසින් "නැගණිය, භික්ෂුන් වළඳ අවසන් වනතුරු නොප මෙයින් ඉවත්ව යව'යි ඉවත්කළ යුතුය. වළඳමින් සිටි එක ද භික්ෂුවකටවත් ඇය ඉවත් කිරීමට නොවැටහුනි නම් ඒ භික්ෂුන් විසින් "ඇවැත්හි, ගැරහිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ ඇවැත්කට පැමිණියෙමි'යි (භික්ෂුන් හමුවෙහි) ඇවැත් දෙසිය යුතුය.
3. යම් නො ගිලන් භික්ෂුවක් සේබ සම්මුතිය²⁹ ලැබූ ගෙවලට කලින් නො පවරණ ලද්දේ ම එළඹ කෑ යුතු බුදිය යුතු දෑයක් සියතින් පිළිගෙන වළඳ නම් ඒ භික්ෂුව විසින් "ඇවැත්හි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත අනුන්ට දෙසිය යුතු වූ

ඇවතකට පැමිණියෙමි'යි හික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

- 4. යම් නො ගිලන් හික්ෂුවක් සැක සහිත වූද හය සහිත වූද අරණය සෙනසුන්හි වසමින් කලින් නො හඳුනන කෙනකුගෙන් කැයුතු බුදිය යුතු දැයක් සියතින් පිලිගෙන වළඳ නම් ඒ හික්ෂුව විසින් "ඇවැත්නි, ගැරහිය යුතු වූ යෝග්‍ය නොවූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි'යි හික්ෂුන් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුය.

ඇවැත්නි, මේ පාට්දේසනීය ධර්මයෝ සිව්දෙන උදෙසන ලදහ. එහිලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද? පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද? පිරිසුදු ද? මේ පාට්දේසනීය ආපත්තීන්හිලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පාට්දේසනීය ඇවැත් නිමියේය.

ඇවැත්නි, අනතුරුව මේ (හික්මියයුතු) සේඛියා සිකපද³⁰ උදෙසනු ලැබේ.

- 1. හාත්පසින් වටකොට අදනය අදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 2. හාත්පසින් වටකොට සිවුර පොරවමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 3. සුපිලිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 4. සුපිලිසන්ව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 5. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 6. සංවර ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 7. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 8. පහත හෙලූ ඇස් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.

- 9. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොයමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 10. කැසපට ගන්වා ඇතුල් ගමෙහි නොහිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.

පළමුවැනි පරිමණ්ඩල වගයි.

- 1. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 2. මහ හඬින් සිනාසෙමින් ඇතුල්ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 3. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 4. ශබ්ද නො කොට ඇතුල් ගමෙහි හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 5. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 6. කය සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 7. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 8. අත් සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 9. හිස සොලවමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.

දෙවැනි උප්පග්ගික වගයි.

- 1. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 2. උකුලෙහි අත තබා ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 3. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 4. හිස වැසුම් ඇතිව ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 5. විළඹ හෝ ඇඟිලි බිම අනිමින් ඇතුල් ගමෙහි නො යමි'යි හික්මිය යුතුය.
- 6. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දනහිස් බැඳගෙන ඇතුල් ගමෙහි නො හිදිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 7. සිහි ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 8. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.

- 9. බතින් සතරෙන් කොටසක් වාශ්ඤාන ඇතිව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 10. පාත්‍රයේ ඇතුල් මුවටිට හා සමව පිඬු පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.

තෙවැනි බම්භකත වගයි.

- 1. සිහි ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 2. පාත්‍රය යන හැඟීම ඇතිව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 3. පාත්‍රයෙහි තම පැත්තෙන් පටන් ගෙන පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 4. බතට සුදුසු වාශ්ඤාන සහිතව පිඬු වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 5. බතේ මුදුනෙන් අනා පිඬු නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 6. බොහෝ ලබාගනු කැමතිව සුපයක් හෝ වාශ්ඤානයක් බතින් නො වසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 7. නො ගිලන්ව සුපයක් හෝ බතක් හෝ තමන් සඳහා ඉල්ලාගෙන නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 8. ගරහනු කැමතිව අනුන්ගේ පාත්‍රය දෙස නො බලමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 9. ඉතා මහත් බත් පිඬු නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 10. හත්පසින් ගුලිකොට බත් පිඬුකරමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සිව්වැනි සක්කච්ච වගයි.

- 1. බත් පිඬු මුවට නො ළං වනතුරු මුව නාරිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 2. වළඳන අතර සියලු අත මුඛයෙහි නො හෙළමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 3. මුවතුළ ආහාර ඇතිව කපා නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 4. බත්පිඬු මුවතුළට විසිකරමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 5. බත්පිඬු කඩ කඩා අනුභව නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.

- 6. (වඳුරන් මෙන්) හක්කෙහි බත්පුරවා නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 7. අත ගසා දමමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 8. බත්හුළු විසුරුවමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 9. (තොලෙන් පිටතට) දිව නෙරවමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 10. වපු වපු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි කබල වගයි.

- 1. සුරු, සුරු යන ශබ්ද ඇති වන සේ නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 2. අත ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 3. පාත්‍රය ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 4. දිවෙන් තොල් ලෙවකමින් නො වළඳමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 5. ඉඳුල් සහිත අතින් පැන් භාජනය නො පිළිගනිමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 6. බත්හුළු සහිත පාත්‍රය සේදූ ජලය ඇතුල් ගමෙහි හෝ ඇතුල් ගෙයි නො දමමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 7. කුඩයක් දරා සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 8. සැරයටියක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 9. ශස්ත්‍රයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
- 10. ආයුධයක් ගත් නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සවැනි සුරු සුරු වගයි.

1. ලී සෙරෙප්පු පයලු නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
2. වහන් පයලු නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
3. රථයකට නැගුනා වූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
4. ඇඳක නිදන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
5. අතින් හෝ වස්ත්‍රයකින් දෙදන බැඳ සිටින නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
6. හිස් වෙළුම් සහිත නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
7. හිසවසා පෙරවී නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
8. තමා බිම හිඳ අසුනක සිටි නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
9. තමා පහන් අසුනක හිඳ උස් අසුනක හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
10. තමා සිටියේ හුන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
11. තමා පසුපස යමින් ඉදිරියෙහි යන්නාවූ නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
12. තමා නො මගින් යමින් නියම මගින් යන නො ගිලන් කෙනකුට දහම් නො දෙසමි'යි හික්මිය යුතුයි.
13. තමා නො ගිලන්ව, සිටගෙන මලමුත්‍ර නො කරමි'යි හික්මිය යුතුයි.
14. නො ගිලන්ව නිල්තණ බිමක මලමුත්‍ර නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

15. නො ගිලන්ව ජලයේ මලමුත්‍ර නො කරමි'යි කෙළ නො ගසමි'යි හික්මිය යුතුයි.

සත්වැනි පාදකා වගයි.

ආවැන්නි, මේ සේබියා ආවැන් උදෙසන ලදී. මෙහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ පන්සැත්තෑ සේබියා ආවැන්නි ලා ආයුෂ්මන්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදුබව කොට සලකම් ද, එහෙයිනි.

සේබියා සිකපද නිමියේය.

ආවැන්නි, අනතුරුව මේ සප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම උදෙසනු ලැබේ.

උපන් උපන් අධිකරණයන්ගේ සංසිද්ධි පිණිස ව්‍යාපසමනය කරනු පිණිස i. සම්මුඛ විනය,³¹ ii. සතිවිනය³² හා iii. අමුල්භ විනය³³ දිය යුතුය. iv. ප්‍රතිඥ³⁴ v. යෙහුයාසිකා³⁵ vi. තස්ස පාපියාසිකා³⁶ හා vii. තිණවත්ථාරක³⁷ යන විනය දඬුවම් වලින් සමථය කටයුත්තේය.

ආවැන්නි, මේ සප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධර්මයෝ උදෙසන ලදහ. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ සත් අධිකරණ සමථ ධර්මයන්හි ලා ආයුෂ්මන්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම්ද, එහෙයිනි.

අධිකරණ සමථ නිමියේය.

ඇවැත්නි, නිදනය උදෙසන ලදී. එසේ ම සිව්පරිඡ් ඇවැත්, තෙළෙස් සඟවෙසෙස් ඇවැත්, දෙවැදෑරුම් අනියත ඇවැත්, තිස් නිසඟිපවිති ඇවැත්, දෙයානුවක් පවිති ඇවැත්, සතර පාට්දේසනීය ඇවැත්, පන්සැත්තෑවක් හික්මිය යුතු වත්, හා ශ්‍රේතවිධ අධිකරණ සමථ ධම් ද උදෙසන ලදී. මෙතෙක් හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවාචු එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූද විවාද නො කරන්නා වූද, සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා හික්මිය යුතුයි.

පස්වැනි විස්තර උද්දේසයයි.

හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂය නිමියේය.

සිංහල භික්ෂුණී ප්‍රාතිමෝක්ෂය

නමෝ තස්ස භගවතො අරහතෝ
සම්මා සම්බුද්ධස්ස

හැමදම, පහන් දැල්වීම, පැන් එළවීම හා අසුන් පැනවීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකරණ” යයි කියනු ලැබේ.

ඡන්දය හා පිරිසුදු බව ගෙන ඊම, සතුකීම, භික්ෂුණීන්ගේ සංඛ්‍යාව හා ඔවුන්ට අවවාද දීම යන මේ කටයුතු පොහොය කිරීම පිළිබඳ “පූච්ඡකාර්‍ය” යයි කියනු ලැබේ.

වාතුද්දසී ආදී උපෝසථය, සුන්තුද්දේස උපෝසථයට ප්‍රමාණවත් භික්ෂුණීන් ඇති බව ඔවුන් සමාන ආපත්තිවලට නොපැමිණි බව හා සීමාවෙන් ඉවත් කළ යුතු කෙනකුත් නැති බව යන සිව්අගිත් යුක්ත නම් එය පොහොය කිරීමට “සුදුසු කාලයයි” කියනු ලැබේ.

පූර්වකරණ, පූර්වකාර්‍ය නිමවා දෙසන ලද ඇවැත් ඇති සමගි වූ භික්ෂුණී සංඝයාගේ අවසරයෙන් පාමොක් උදෙසීමට ආරාධනය කරමු.

“ආයතීවරුනි, භික්ෂුණී සංඝතෙමේ මා කියන්නක් අසාවා. අද පුණ්‍යරැසි පොහෝ දවසයි. ඉදින් සංඝයාගේ පොහොය කිරීමට පැමිණි කල් ඇත්තේ වී නම් සංඝ තෙමේ පොහොය කරන්නේය. පාමොක් උදෙසින්නේ ය.

සංඝයා විසින් කළයුතු වූ පූර්වකාර්‍ය කොට නිමවන ලදද? (එසේ නම්) ආයතීවරුනි, පිරිසුදු බව පළකරවු. පාමොක් උදෙසින්නෙමි. අප සියල්ලෝ ම එක්වන්ව සාවධානව එය අසමු. මෙනෙහි කරමු.

යමකුට පැමිණි ආපත්තියක් ඇත්නම් එය ප්‍රකාශ කළ යුත්තේය. පැමිණි ආපත්තියක් නැතිකල්හි නිශ්ශබ්ද විය යුතුයි. නිශ්ශබ්ද වීමෙන් ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූහ'යි දැනගනිමි. යම් සේ ඔබ වෙන් වෙන්ව විවාලා වූ (මට) එය විසඳීමක් වන්නේ ද එහෙයිනි.

එසේම මෙබඳු පිරිසක තුන්යලක් නැවත නැවත ඇසීමක් වේ. යම් භික්ෂුවක් තුන්වරක් නැවත නැවත අසනු ලබද්දීත් (තමා කෙරෙහි) ඇති ආපත්තිය සිහිකරමින් එය ප්‍රකාශ නො කරයිද, ඕනට සම්පජාන මුසාවාදය වේ. ආයඝ්ඛාවරුනි, දූත දූත බොරුකීම වූ කලි අන්තරායකර දෙයකැ'යි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දේශනා කරන ලද්දේය. එහෙයින් පිරිසුදු බව බලාපොරොත්තු වන්නා වූද ආපත්ති සිහිකරන්නා වූද භික්ෂුණිය විසින් පැමිණි ආපත්ති ප්‍රකාශ කළ යුතු වෙයි. එසේ ප්‍රකාශ කිරීම භික්ෂුණියගේ (ධ්‍යානාධිගමය සඳහා) පහසුවන්නේ ද, එහෙයිනි.

ආයඝ්ඛාවරුනි, නිදනය දක්වන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේ ද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ නිදනයෙහි ලා ආයුෂ්මත්හු පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකමිද, එහෙයිනි.

පළමුවැනි නිදනෝද්දේසය යි.

මේ භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි අට පරිච්ඡ ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

(1, 2, 3 හා 4 වැනි පරිච්ඡ ඇවැත් භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

5. යම් භික්ෂුණියක් රාගී අදහස් ඇත්තී එබඳු වූ පුරුෂයකු විසින් කරන ගෙලෙන් යට දණින් උඩ සිරුර ඇල්ලීම, පිරිමැදීම, අතින් ගැනීම, ස්පර්ශ කිරීම හා පෙළීම හෝ ඉවස ද ඇය පරිඡ් වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උඛ්‍යාණ මණ්ඩලික නම් පරිඡ් ඇවතයි.

6. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක පරිඡ් ඇවතකට පැමිණි බව දැන දැනත් ඇයට චෝදනා නො කෙරේ, අනිකකුට ද නොදන්වයි. ඒ පරිඡ් අවන් මෙහෙණ ද සිවුරු හරි, නැතහොත් සිවුරෙහි හෝ සිටී. කඵරිය හෝ කෙරේ. එසේත් නැතහොත් තීර්ථකාරාමයකට හෝ යේ ද ඒ බව ද දත්තා වූ යට කී මෙහෙණ "ආයඨාවනී, මේ මෙහෙණ මෙබඳු තැනැත්තියක බව මම මුළුදීම දනිමි. එහෙත් චෝදනා නො කෙළෙමි. කිසිවකුට ද නොදන්වීමි'යි කියා නම් පරිඡ් වූවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ වජ්ජපටිච්ඡාදික නම් පරිඡ් ඇවතයි.

7. යම් භික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දූහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය අනුව, උක්ෂේපනීය කර්මයෙන් බැහැර කරන ලද්ද වූ එහෙයින් අනාදර වූ, පිළියම් රහිත වූ, යහළුවන් නැත්තා වූ ද කිසියම් භික්ෂුවක් අනුව පවතීද, අවවාද හෝ පිළිගනීද, පියවි භික්ෂුණින් විසින් ඒ මෙහෙණට මෙසේ කියයුත්තේය. නැගණියනි, මේ භික්ෂුව සමගි සංඝයා විසින් දූහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා, තෙරපන ලද්දෙකි. එහෙයින් සංඝකර්මයෙහි අනාදරය, පිළියම් රහිතය, සමාන සංවාසයක් ද නැත්තේය. නැගණියනි, ඔහු අනුව නො යව, අවවාද හෝ නො පිළිගනුව'යි කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ මෙහෙණ පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරු කිරීම

පිණිස තෙවරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර දැඩි බව හළේ නම් මැනවි. නො හළේ නම් ඇය පරිච්ඡුවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ උක්ඛිත්තානුවත්තක නම් පරිච් ආවතයි.

- 8. යම් භික්ෂුණියක් රාගී අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකුගේ i. අත හෝ ii. සිවුරු කෙළවර අල්වාගැනීම ඉවසා ද iii. සමීපයෙහි සිටී ද, iv. කථා කරයි ද v. කලින් සලකුණු කළ තැනකට හෝ යේ ද vi. පුරුෂයකුගේ ඊම හෝ බලාපොරොත්තු වේද vii. මුවහ වූ තැනකට හෝ වදී ද viii. අනාචාරය සේවනය පිණිස කය හෝ පුරුෂයාට එළවා ද ඇය පරිච්ඡුවා වෙයි. (පියවි මෙහෙණන් සමග) සහවාසයට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. (වෙන වෙන කරුණු අටකින් පරිච්ඡයට පැමිණිය හැකි හෙයින්) මේ අට්ඨවත්ථුක නම් පරිච් ආවතයි.

ආයඨාවරුනි, අට පරිච් ආවැත් උදෙසන ලදී. යම් භික්ෂුණියක් මේ පරිච් ආවැත් අතර යම් යම් පරිච් ආවතකට පැමිණියේ ද ගිහි කල්හි මේ පරිච්ඡයට පැමිණීමෙන් පසුවත් පියවි භික්ෂුණින් සමග සහවාසයක් නො ලබයි. පරිච් චූවා වෙයි. පැවිද්දට නුසුදුසු තැනැත්තියක් ද වේ. මේ පාරාජ්කා'පත්තින්හි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදුද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? මේ අටපරිච් ආවැත්හි ලා ආයඨාවරු පිරිසුදු වූවාහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

දෙවැනි පාරාජ්ක උද්දේසයයි.

ආයඨාවරුනි, අනතුරුව සතළොස් සඟවෙසෙස් ආවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් ගැහැටියකු හෝ ඔහු පුත්‍රකු සමග දසයකු කම්කරුවකු යටත් පිරිසෙයින් ශ්‍රමණ පිරිවැර්ජයකු සමග මානී වූවා විවාදයට බැස ගත්තී වේ ද ඇයට පද්මාපත්තික වූද (ඉක්මවූ කෙණෙහි ම ඇවතට පැමිණෙන සුළු) නිස්සාරණිය වූද (භික්ෂුණී සංඝයා කෙරෙන් නෙරපා දැමිය යුතු) සඟවෙසෙස් වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් රජුට හෝ භික්ෂුණී සංඝයාට හෝ නො දන්වා ලෝක සාසනික කටයුතු කරන සේවා සංගමයකට, රාජකීය සේනාවකට හෝ නො දන්වා පෙර පැවිදි වූවක හැර වධයට සුදුසු වූ, එයින් ප්‍රසිද්ධ වූ සොර ස්ත්‍රියක් උපසම්පන්න කෙරේද ඇය පද්මාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් හුදකලාව අනිත් ගමකට යේ ද, ගඟක් හෝ තරණය කෙරේ ද, රාත්‍රියක් ගත කෙරේ ද, භික්ෂුණීන්ගෙන් තනිව හෝ වෙසේ ද, ඇය පද්මාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක්, සමගි සංඝයා විසින් දැහැමිව, විනයානුකූලව, ශාස්තෘ අනුශාසනය නො ඉක්මවා නෙරපන ලද භික්ෂුණියක ඒ විනය කර්ම කළවුන්ට නො දන්වා ඔවුන්ගේ අදහස් ද නො දැන භික්ෂුණී සංඝයා කෙරෙහි ලා ඇතුළත් කරගනී ද ඇය පද්මාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් රාහි අදහස් ඇතිව එබඳු වූ ම පුරුෂයකු අනිත් කෑ යුතු බුදිය යුතු දෑ සියතින් පිළිගෙන වළඳ නම් ඇය පද්මාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

6. යම් භික්ෂුණියක් මෙසේ කියයි. “ආයතීවරුනි, මේ පුරුෂයාගේ රාගී අදහස් ඇති බැවින් හෝ නැති බැවින් තොපට වැඩක් නැත. මක්නිසාද? තොප හැම රාගී අදහස් නැත්තවුන් හෙයින්. එහෙයින් ආයතීවරුනි, කැයුතු බුදියයුතු දෑ මොහු තොපට දෙන්නේ නම් සියතින් පිළිගෙන අනුභව කරවු”යි කියයි. ඇය ද පටමාපත්තික වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණියා වේ.

(7, 8, 9 වැනි සඟවෙසෙස් භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්‍ෂයෙහි දැක්වූ 5, 8, 9 වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

10. යම් භික්ෂුණියක් කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව “මම බුදුන් අත් හරිමි. දහම් හා සඟුන් අත් හරිමි. ශික්‍ෂා අත්හරිමි. කිම ශාක්‍ය දුහිතා වූ භික්ෂුණිහු පමණක් ම භික්ෂුණිහු වෙත් ද? ලජ්ජනී වූ කුකුස් ඇත්තා වූ ශික්ෂාකාමිනී වූ අන්‍ය භික්ෂුණිහුද වෙති. මම ඔවුන් කෙරෙහි පැවිදිව බඹසර හැසිරෙමි”යි කියා ද, ඇයට සෙසු භික්ෂුණින් විසින් මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයතීවනි, කෝපයෙන් හා නො සතුටින් මෙසේ කථා නො කරව. ශාසනික ප්‍රතිපදාවෙහි සිත් අලවව. නව ලොච්ඡරු දහම් සසර දුක් කෙළවර කිරීමට සුදුසු පරිදි වදරණ ලද්දේ ද එහෙයින්. බඹසර හැසිරව’යි කියයි. මෙසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ භික්ෂුණිය තම දෘෂ්ටිය දැඩිව ම ගෙන සිටී නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්යලක් ම කියයුතු වෙයි. තෙවැනි වර දැඩි බව දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූ ද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

11. යම් භික්ෂුණියක් අධිකරණයකින් පරාජිත වූවා නොසතුටු සිත් ඇතිව මෙසේ කියයි. “මේ භික්ෂුණිහු ඡන්දයෙන් අගතියට ගියාහ. ද්වේෂයෙන් මෝහයෙන් හා බියෙන් අගතියට ගියාහ”යි කියයි. ඇයට සෙසු භික්ෂුණින් විසින් “ආයතීවෙනි, එසේ

නොකියව”යි දැන්විය යුතුයි. එසේ දන්වනු ලබද්දීන් පෙර සේ ම දැඩිව සිටි නම් එය දුරු කිරීම පිණිස තෙ වරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර දැඩි බව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් තෙවැනි වර ඇවතට පැමිණිය හැකි වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවතට පැමිණේ.

12. යම් භික්ෂුණි පිරිසක් ගිහියන් හා මුසුව, ලාමක හැසිරීම් ඇතිව එයින් ම ප්‍රසිද්ධ වූවාහු භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දේද, ඔවුනොවුන් කුදු මහත් වරද වසා ගනිත් ද සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඔවුනට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයතීවෙනි, තොප ගිහියන් හා මිශ්‍රය. ලාමක හැසිරීම් ඇත්තෙහිය. එයින් ම ප්‍රසිද්ධය. එහෙයින් භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙති. වරද වසාගෙන සිටිති. ආයතීවෙනි, ගිහියන් හා මුසුව වාසය නො කරව. යුෂ්මතුන්ගේ කායචිත්ත විචේකය ම භික්ෂුණි සංඝයා වර්ණනා කරති” කියයි. මෙසේ කියනු ලබද්දීන්, ඒ භික්ෂුණිහු පෙර සේ ම දැඩි බව ගෙන සිටිත් නම් එය දුරු කරනු පිණිස තුන්යලක් ම කියයුතුය. තෙවැනි වර දැඩිබව දුරුකළා නම් මැනවි. නො කළා නම් යාවතතියක වූද නිස්සාරණිය වූද සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

13. යම් භික්ෂුණියක් මෙසේ කියයි. “ආයතීවෙනි, තොප මුසුව වාසය කරවු. වෙන්ව නො වසවු. භික්ෂුණි සංඝයා අතට පව්ටු හැසිරීම් ඇති, එයින් ප්‍රසිද්ධ වූ භික්ෂුණි සංඝයාට අපහාස ගෙන දෙන, එසේ ම ඔවුනොවුන්ගේ වරද සඟවා ගෙන සිටින්නාවූ, අන්‍ය භික්ෂුණිහුද සිටිති. එහෙත් සංඝයා ඔවුන්ට කිසිවක් නො කියති. අවඥ මුඛයෙන් පරිභව මුඛයෙන්, ක්‍රෝධයෙන් හෝ තොප දුර්වල බැවින් නැතහොත් බියගැන්වීමේ කැමැත්තෙන් තොපට ම මුසුව වාසය නො කරවු. වෙන්ව වසවු” යයි කියති. පව්ටු හැසිරීම් ඇතැ”යි ද එයින් ප්‍රසිද්ධයයි ද කියති. භික්ෂුණි

සංඝයාට අපහාස ගෙනදෙන බවත්, ඔවුනොවුන් වරද වසා සිටින බව ද කියත්” යනුයි. සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඇයට එසේ නො කිය යුතු බව දැන්විය යුත්තේය. එසේ කියනු ලබද්දීත් ඒ භික්ෂුණිය පෙර සේ ම දැඩිව සිටී නම් එය දුරුකරනු පිණිස තෙවරක් ම දැන්විය යුතුය. තෙවැනි වර ඒ දෘෂ්ටිය දුරුකලා නම් මැනවි. නො කලා නම් තෙවැනි වර ආපත්තියට පැමිණිය හැකිවූ ද නිස්සාරණිය වූ සඟවෙසෙස් ඇවැත් වේ.

(14, 15, 16, 17 වැනි සඟවෙසෙස් භික්ෂුප්‍රාතිමෝක්‍ෂයෙහි දැක්වූ 10, 11, 12, 13 වැනි සඟවෙසෙස් අයුරුයි.)

ආයඨාවරුනි, සතළොස් සඟවෙසෙස් ඇවැත් උදෙසන ලදී. එයින් පටමාපත්තික සඟවෙසෙස් නවයකි. යාවතතියක සඟවෙසෙස් අටකි. මේ ආපත්තීන්ගෙන් යම් යම් ඇවතකට පැමිණි භික්ෂුණිය විසින් භික්ෂු භික්ෂුණි යන උභතෝ සංඝයා වෙත පසළොස් දිනක් පක්ෂමානත පිරිය යුතුය. මානත් පිරීමෙන් අනතුරුව විසිනමකින් සම්පූර්ණ වූ භික්ෂුණි සංඝයා ඇති සීමාවෙකි (පියවි භික්ෂුණියක වශයෙන්) සංඝයාට ඇතුළත් විය යුතුයි. එක නමකින් හෝ අඩුව මහා සංඝ තෙමේ එවැනි භික්ෂුණියක සංඝයාට ඇතුළත් කර ගනී නම් ඇය ඇතුළත් නො වූවා වෙයි. සීමාවෙහි වූ භික්ෂුණිහු ද නින්දා ලැබිය යුත්තාහු වෙති. මේ සඟවෙසෙස් ඇවතින් නැගී සිටීමේ පිළිවෙතයි.

ආයඨාවරුනි, මේ සඟවෙසෙස් ඇවැත්හි ලා ඔබ අතින් විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? දෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? තෙවැනි වර ද විචාරමි. කෙසේද පිරිසුදු ද? ආයඨාවරු මේ තෙළෙස් සංඝාදිසේසාපත්තීන්හි ලා පිරිසුදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසුදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

තෙවැනි සංඝාදිසේස උද්දේසයයි.

ආයචාරුනි, අනතුරුව තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් අධිෂ්ඨානයට ප්‍රමාණවත් අතිරේක පාත්‍රයක් තබා ගනී නම් නිසඟි පවිති ඇවැත් වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් නො කල්හි ලැබුණු සිවුරක් කාලච්චරයකැ'යි සිතා බෙදවා නම් නිසඟි පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක සමග සිවුරකින් සිවුරක් මාරුකරගෙන පසුව ඔබේ සිවුර ඔබ ම ගනුව. මගේ සිවුර මට දෙවයි තමා සතු සිවුර ආපසු ගනී නම් අනිකකු ලවා හෝ ගන්වා නම් ඇයට නිසඟි පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් යම්කිසි දෙයක් ඉල්වා (එය නො පොහොනා බැවින්) නැවතත් අනිකකුගෙන් ඉල්ලා නම් නිසඟි පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් හඟවා අනිකක් ගන්නී නම් නිසඟි පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්වාගත් සඟසතු පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.

- 8. යම් හික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද තමා ඉල්ලා ගත් ගණයාට අයිති වූ පිරිකරකින් අනිකක් ඉල්ලා ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
- 9. යම් හික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද ගණයාට අයත් වූ තමා ඉල්ලා ගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.
- 10. යම් හික්ෂුණියක් අනිකක් සඳහා පුදන ලද පුද්ගලයකුට අයත්වූ තමා ඉල්ලාගත් පිරිකරකින් අනිකක් ගනී ද නිසඟි පවිති වේ.

පළමුවැනි පත්ත වගයි.

- 1. ශීත කාලයෙහි පෙරවිය යුතු බර පොරෝණයක් ඉල්ලන හික්ෂුණිය විසින් උපරිමය සොළොස් කභවණුවක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන හික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.
- 2. උෂ්ණ කාලයෙහි පෙරවියයුතු සැහැල්ලු පොරෝණයක් ඉල්ලන හික්ෂුණිය විසින් උපරිමය කභවණු දහයක් වටිනා පොරෝණයක් ඉල්ලිය යුතුය. ඊට වඩා වටිනාකම් ඇති පොරෝණයක් ඉල්ලන හික්ෂුණියට නිසඟි පවිති වේ.

(3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10 වැනි නිසඟි පවිති හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

දෙවැනි විවර වගයි.

(තෙවැනි ජාතරූප වග ද හික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයතීවරුනි, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත් උදෙසන ලදී. එහි ලා ඔබ අතින් විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? දෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? තෙවැනි වර ද විවාරම්. කෙසේද පිරිසිදු ද? මේ තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්හි ලා ආයතීවරු පිරිසිදු වූවහුය. නිශ්ශබ්දවීම පිරිසිදු බව කොට සලකම් ද එහෙයිනි.

නිසඟි පවිති යි.

ආයතීවරුනි, අනතුරුව එක්සිය හැටහයක් (166) ක් පවිති ඇවැත් උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් ළනු කා නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් දෙකිසිලි, යෝනි පෙදෙස වැනි සම්බාධ ස්ථානයන්හි ලෝම උගුළුවා නම් පවිති වේ.
3. යෝනි ප්‍රදේශය (මහනෙල් පෙත්තකින් වුවද) තැලීමෙහි පවිති වේ.
4. මටසිලිටි ලාකඩමය දෙයක් හෝ අන්දෙයක් යෝනි මාර්ගයෙහි යවා නම් පවිති වේ.
5. පස්සාව මාර්ගය ජලයෙන් පිරිසිදු කරනු කැමති භික්ෂුණිය විසින් දැගුලක් පමණ ගැඹුරට පිරිසිදු කටයුතුයි. ඒ සීමාව ඉක්මවන භික්ෂුණියට පවිති ඇවැත් වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් දන් වළඳනා භික්ෂුවකට පැන් එලවීමෙන් හෝ පවන් සැලීමෙන් උවටැන් කරන්නී ද පවිති වේ.

- 7. යම් භික්ෂුණියක් තමා ඉල්ලා හෝ අනුන් ලවා ඉල්ලවා තමා බැඳ හෝ අනිකකු ලවා බැඳවා, කොටා හෝ කොටවා, පිස හෝ පිසවා අමු ධාන්‍යයක් වළඳ නම් පවිති වේ.
- 8. යම් භික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර කැළිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය භික්ති ප්‍රාකාරාදියෙන් පිටතට දමා නම් හෝ දමවා නම් පවිති වේ.
- 9. යම් භික්ෂුණියක් මලමුත්‍ර කැළිකසල හෝ ඉඳුල් ආදිය නිල්වන් තණබිමක දමා නම් හෝ දමවා නම් පවිති වේ.
- 10. යම් භික්ෂුණියක් නැටුම්, ගැයුම් හෝ බෙර වැයුම් දැකීම පිණිස යා නම් පවිති වේ.

පළමුවැනි ලඝුන වගයි.

- 1. යම් භික්ෂුණියක් පහනක් නැති අඳුරු රාත්‍රියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
- 2. යම් භික්ෂුණියක් භික්ති ආදියෙන් වැසුණු ආවරණ ස්ථානයකහි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
- 3. යම් භික්ෂුණියක් අභ්‍යාවකාශයෙහි පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද පවිති වේ.
- 4. යම් භික්ෂුණියක් මහා වීථියක කුඩා වීථියක හෝ වීථි සන්ධියක පුරුෂයකු සමග හුදකලාව සිටී ද කථාබස් හෝ කෙරේ ද දෙවැනි මෙහෙණක ඉවතට හෝ යවා ද පවිති වේ.

5. යම් භික්ෂුණියක් උදය කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන්ට නො දන්වා නැගී යේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන් නො විචාරා අසුන්හි හිඳගනී ද, සැතපේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් සවස් කාලයේ ගෙවලට ගොස් ගෙහිමියන් නො විචාරා යහනක් අතුරා හෝ අතුරුවා හෝ හිඳගනී ද සැතපේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් වරදවා ගැනීමෙන් හෝ වරදවා කල්පනා කිරීමෙන් අනිකකු හට ගරභා නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් තමා හෝ අනිකකු පිළිබඳ ව නිරයෙන් හෝ බඹසරින් (පරදු තබා) දිවුරා නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් තමාට ම වධ කර ගනිමින් අධා නම් පවිති වේ.

දෙවැනි අන්ධකාර වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් නිර්වස්ත්‍රව ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
2. නාන කඩයක් කරවන භික්ෂුණිය විසින් එය ප්‍රමාණවත් ලෙස කරවිය යුතුය. මේ එහි ප්‍රමාණයයි. දිගින් සුගත වියතින් වියත් සතරකි. පළලින් වියත් දෙකකි. එය ඉක්මවන්නී ඡේදනක පවිති ඇවැත් වේ.

3. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියක ගේ සිවුරක් ලිහා හෝ ලිහවා පසුව එය හතර පස්දිනක් හැර කරදර ආදියක් නැතිව ම ගෙත්තම් නො කෙරේද? අනුන් ලවා හෝ ගෙත්තම් කිරීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණීන්ට අයත් පස් සිවුරු මාරුකර හඳිමින් දින පහක් ඉක්මවා ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් උපසපත් භික්ෂුණියකගේ පස් සිවුරු අතරින් යම් සිවුරක් හිමියන් නො පිළිවිස ගෙන දරා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණී සංඝයාගේ විවරලාභයට අන්තරාය කෙරේ නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් විනයානුකූලව කරන සිවුරු බෙදීම වළක්වා ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැර්ජයකුට හෝ පිරිවැර්ජයකට භික්ෂුණීන්ට අයත් සිවුරක් දේ ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් දුර්වල සිවුරක් ලැබීමේ බලාපොරොත්තුවෙන් විවර කාලය ඉක්මවා ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් විනයානුකූල වූ කඩිනෝද්ධාරය වළකා ද පවිති වේ.

තෙවැනි නග්න වගයි.

1. යම් භික්ෂුණීන් දෙදෙනෙක් එක ඇඳක එකට සැතපේ නම් පවිති වේ.

2. යම් භික්ෂුණින් දෙදෙනෙක් එක ඇතිරියෙහි එක පොරෝණයක් පෙරවගෙන සැතපේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් දූන දූන වෙනත් භික්ෂුණියකට කරදර අපහසු ගෙන දේද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් තමන් සමග ජීවත්වන රෝගයකින් දුකට පත් වූ ශිෂ්‍ය භික්ෂුණියකට උවටැන් නො කෙරේ ද, උවටැන් කරවීම පිණිස හෝ උත්සාහවත් නො වේ ද පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් වෙනත් භික්ෂුණියකට තම ආවාසය දී, පසුව කුපිතව නො සතුටු සිත් ඇතිව එයින් බැහැර කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ බැහැර කරවා ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් කුදුමහත් කටයුතුවලින් ගිහියන් සමග මිශ්‍රව වසන්නී නම් සෙසු භික්ෂුණින් විසින් ඇයට මෙසේ කියයුතු වෙයි. “ආයථීවනි, ගිහින් හා මිශ්‍රව වාසය නො කරව. ගිහි සංසර්ගයෙන් වෙන්ව විවේකීව සිටීම භික්ෂුණි සංඝතෙමේ පසසයි” කියායි. මෙසේ කියනු ලබද්දීන් එකී භික්ෂුණිය සිය ලාමක හැසිරීම් නොහළා නම් එය දුරු කරනු පිණිස තෙවරක් ම කිය යුතුය. තෙවැනි වර ලාමක හැසිරීම් දුරුකළා නම් මැනවි. නොකළා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් සැකසහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සහිත වූ තම රටෙහි යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිති වේ.

- 8. යම් භික්ෂුණියක් සැක සහිත යයි ප්‍රසිද්ධ වූ බිය සුළු වූ තම රටින් පිටත යෙහෙළි භික්ෂුණියකගෙන් තොරව හැසිරේ නම් පවිත්‍ර වේ.
- 9. යම් භික්ෂුණියක් වස් සමාදන් වූ කාලය තුළ දේශචාරිකාවෙහි යෙදේ ද පවිත්‍ර වේ.
- 10. යම් භික්ෂුණියක් වස් පවාරණයෙන් පසුව යටත් පිරිසෙයින් පස් හය යොදුනක් වත් දේශ චාරිකාවෙහි නො යෙදුනී නම් පවිත්‍ර වේ.

සිව්වැනි තුවට්ට වගයි.

- 1. යම් භික්ෂුණියක් රජුන්ගේ ක්‍රීඩා ශාලාවකට, විත්‍රාගාරයකට, ආරාමයකට, උයනකට හෝ පොකුණකට බැලීම සඳහා යේ ද පවිත්‍ර වේ.
- 2. යම් භික්ෂුණියක් ප්‍රමාණය ඉක්මවා කරන ලද ඇඳක් පුටුවක් හෝ ඇත් අස් රූ සටහන් යොදා කළ පළඟක් හෝ පරිභෝග කෙරේ ද පවිත්‍ර වේ.
- 3. යම් භික්ෂුණියක් නූල් කට්ටි නම් පවිත්‍ර වේ.
- 4. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියන්ට වතාවත් කෙරේ නම් පවිත්‍ර වේ.
- 5. යම් භික්ෂුණියක් “ආයඨාවරුනි, මෙහි එව. මේ අධිකරණය විසඳව”යි කියනු ලබද්දීන් මැනවැයි පිළිගෙන පසුව කිසියම් කරදර ආදියක් නැත්තේ ම එය නොවිසඳයි ද අනුන් ලවා හෝ විසඳීමට උත්සාහ නො කෙරේ ද පවිත්‍ර වේ.

6. යම් භික්ෂුණියක් ගිහියකුට පිරිවැරියකුට හෝ පිරිවැරියකට කැයුතු බුද්ධිය යුතු දෑ සියතින් දේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් ඔසප් කාලයෙහි පරිභෝග කටයුතු වූ සිවුර අත් නො හැර (සතරවැනි දින ද) පරිභෝග කෙරේ නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් දෙරකවුළු ඇති ආවාසය, ආරක්ෂා පිණිස අතිකකුට පාවා නො දී දේශ වාරිකාවෙහි යෙදුනි නම් පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෞකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් තමා ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් හස්ත ශිල්පාදී ලෞකික වූ තිරශ්චීන විද්‍යාවක් අනුන්ට ප්‍රගුණ කෙරේ නම් පවිති වේ.

පස්වැනි විත්තාගාර වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් දූන දූන භික්ෂුන් ඇති අරමකට නො පිළිවිස පිවිසියේ ද පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුවකට ආක්‍රෝශ පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.
3. යම් භික්ෂුණියක් කුපිතව භික්ෂුණි සංඝයාට පරිභව කෙරේ ද පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් ආරාධනා ලැබ හෝ පවාරණය කරන ලදුව වැළඳිය යුතු දෑ වළඳ ද පවිති වේ.

5. යම් භික්ෂුණියක් කුලයන් (දයකයන්) පිළිබඳ මසුරු බව ඇත්තී ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුන් වසන අරමකට ළං නො වූ ආවාසයක වස් ඵලඹියා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් වස් වැස උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි දැකීමෙන් හෝ ඇසීමෙන් හෝ සැකයෙන් යන තුන් කරුණෙන් පවාරණය නො කෙරේ ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් ගරුධර්ම³⁸ ඇසීම පිණිස හෝ පොහොය කිරීමාදී විනයකර්ම කිරීම පිණිස නො යේ ද පවිති වේ.
9. අඩමසක් පාසා භික්ෂුණිය විසින් ගරුධර්ම ඇසීම හා පොහොය විවාරීම භික්ෂු සංඝයාගෙන් බලාපොරොත්තු විය යුතුයි. එය ඉක්මවන භික්ෂුණියට පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් ප්‍රසබ්ධ (නාභියෙන් යට දණ මඩලෙන් උඩ) පෙදෙසෙහි හටගත් ගඩුවක් හෝ වණයක්, සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ නො දන්වා පුරුෂයකු සමග ඔවුනොවුන් බිඳවා ද, සෝද ද, බෙහෙත් ගල්වා ද, බඳී ද ලිහා හෝ හරීද පවිති වේ.

සවැනි ආරාම වගයි.

1. යම් භික්ෂුණියක් ගැබ්ණියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් භික්ෂුණියක් කිරිපොවන්නියක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.

3. යම් භික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි³⁹ නො භික්ෂුණු සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් දැවුරුද්දක් තුළ සයාකාර ශික්ෂාවන්හි භික්ෂුණු එහෙත් සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් ගිහි බවට ගියා වූ ද දෙළොස් වසක් සම්පූර්ණ නො වූ ද සික්ඛමානාවක් උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් දෙළොස් වසක් පිරුණු, ගිහ බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි ද නොභික්ෂුණු සික්ඛමානාව උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් දෙළොස් වසක් පිරුණු, ගිහි බවට ගිය, දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන් හි ලා භික්ෂුණු (එහෙත්) සංඝයා විසින් සම්මත නො කළ සික්ඛමානාව උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසම්පද කරවා දැවුරුද්දක් තුළ උද්දේසනාදිය නො උගන්වා ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් තමා උපසම්පද කරනු ලැබූ උපාධ්‍යාය භික්ෂුණිය දැවුරුද්දක් ඇසුරු නො කරන්නී ද පවිති වේ.
10. තමා සමග වසන සික්ඛමානාව උපසපන් කරවා යටත් පිරිසෙයින් පස් හය යොදුනක් වත් ගෙන නො යේ ද අනුන් ලවා හෝ ගෙන්වා නො යවන්නී ද පවිති වේ.

සත්වැනි ගර්භිණී වගයි.

1. යම් හික්ෂුණියක් විසිවයස් නො පිරුණු කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
2. යම් හික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි නො හික්මවන ලද්දේ උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
3. යම් හික්ෂුණියක් සපිරුණු විසිවයස් ඇති කන්‍යාභාවයෙහි සිටි සික්ඛමානාව දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි හික්මවන ලදුව ද සංඝයා විසින් සම්මත නො කරන ලද්දේ උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
4. යම් හික්ෂුණියක් (තමා උපසපන් බවෙන්) දෙළොස් වසක් නො පිරුණි, සික්ඛමානාවක උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
5. යම් හික්ෂුණියක් (තමා උපසපන් බවෙන්) දෙළොස් වස් පිරුණි, සංඝයා විසින් සම්මත නො වූවා සික්ඛමානාවක උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
6. යම් හික්ෂුණියක් "ආයථාවනි, ඔබට සික්ඛමානාව උපසම්පද කිරීමෙන් ප්‍රයෝජන නැතැ"යි කියද්දී යහපතැ"යි පිළිගෙන පසුව දෙස් කියන්නී නම් පවිති වේ.
7. යම් හික්ෂුණියක්, ආයථාවනි, ඔබ මට සිවුරක් දෙන්නී නම් උපසම්පද කෙරෙමි"යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම ඇය උපසම්පද නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.

- 8. යම් භික්ෂුණියක් “ආයථාවනි, ඔබ මට දෙවර්ෂයක් උපස්ථාන කරන්නී නම් උපසම්පද කෙරෙමි”යි කියා පසුව කරදරාදියක් නැතිව ම උපසම්පද නො කෙරේ ද අනුන් ලවා හෝ නො කරවා ද පවිති වේ.
- 9. යම් භික්ෂුණියක් පුරුෂයකු හෝ තරුණයකු හා එකතු වූ සැඩපරුෂ වූ ඔවුන්ට ශෝකය ගෙනදෙන සුළු සික්ඛමානාවක් උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
- 10. යම් භික්ෂුණියක් මව්පියන් හෝ සැමියන් විසින් නො අනුදන්නා ලද සික්ඛමානාවක උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
- 11. යම් භික්ෂුණියක් පරිවාසික ඡන්දය දීමෙන් සික්ඛමානාවක උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.
- 12. යම් භික්ෂුණියක් අවුරුද්දක් පාසා උපාධ්‍යව උපසම්පද කරවා නම් පවිති වේ.
- 13. යම් භික්ෂුණියක් එක අවුරුද්දක සික්ඛමානාවන් දෙදෙනකු උපසම්පන්න කරවා නම් පවිති වේ.

අටවැනි කුමරිභූත වගයි.

- 1. යම් භික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව කුඩයක් හෝ වහන් සගලක් දරා නම් පවිති වේ.
- 2. යම් භික්ෂුණියක් නො ගිලන්ව රථයකින් යේ නම් පවිති වේ.

3. යම් භික්ෂුණියක් ඉගටිය වෙළන හවසියක් පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
4. යම් භික්ෂුණියක් ස්ත්‍රී අභරණ පාවිච්චි කෙරේ නම් පවිති වේ.
5. යම් භික්ෂුණියක් සුවඳ සුණු ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
6. යම් භික්ෂුණියක් සුවඳ කැවූ තලමුරුවට ඇඟ ගා ස්නානය කෙරේ ද පවිති වේ.
7. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුණියක ලවා ඇඟ අතුල්ලා ගනී ද පවිති වේ.
8. යම් භික්ෂුණියක් සික්ඛමානාවක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
9. යම් භික්ෂුණියක් සාමණේරියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
10. යම් භික්ෂුණියක් ගෘහණියක ලවා ඇඟ මැඬවීම කරවා ද පවිති වේ.
11. යම් භික්ෂුණියක් භික්ෂුවකගේ ඉදිරිපිට නො විවාරා අසුනක වාඩිවේ ද පවිති වේ.
12. යම් භික්ෂුණියක් අවසර නො දුන් භික්ෂුවකගෙන් ප්‍රශ්න විවාරා ද පවිති වේ.

13. යම් භික්ෂුණියක් තනවසා බඳින සිවුර (හැට්ටය) නැතිව ගමට වඳී ද පවිති වේ.

නවවැනි ඡන්දපාහණ වගයි.

(මෙයින් ඉතුරු වූ දසවැනි මුසාවාද වග, එකොළොස් වැනි භුතගාම වග, දෙළොස් වැනි භෝජන වග, තෙළෙස්වැනි චාරිත්‍ර වග, තුදස්වැනි ජෝති වග, පසළොස්වැනි දිට්ඨිවග හා සොළොස්වැනි ධම්මික වග ද තනියානුසාවණය ද භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

පවිති ඇවැත් එකසිය හැටහය මෙතෙකින් නිමියේය.

ආයඨාවරුනි, අනතුරුව පාට්ඨේසනීය ඇවැත් අට උදෙසනු ලැබේ.

1. යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව ගිතෙල් ඉල්ලාගෙන වළඳ නම් ඇය විසින් “ආයඨාවනි, ගැරභිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණින් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුක්තේය.
2. -8, යම් භික්ෂුණියක් නොගිලන්ව i. ගිතෙල් ii. තලතෙල් iii. මීපැණි iv. උක්සකුරු v. ගොඩ මස් vi. දියමස් vii. කිරි හා viii. දී ඉල්ලාගෙන වළඳ නම් ඇය විසින් “ආයඨාවනි, ගැරභිය යුතු වූ අයෝග්‍ය වූ නැවත දෙසිය යුතු වූ ඇවතකට පැමිණියෙමි”යි භික්ෂුණින් හමුවෙහි ඇවැත් දෙසිය යුතුයි.

(තනියානු සාවණය යට දැක්වූ අයුරුයි.)

පාට්ඨේසනීය ඇවැත් අට මෙතෙකින් නිමියේය.

(පන්සැත්තුවක් සේබියා සිකපද හා ශප්ත අධිකරණ සමථ ධර්ම ද භික්ෂු ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි දැක්වූ අයුරුයි.)

ආයතීවරුනි, නිදනය උදෙසන ලදී. එසේම අට පරිඡ් ඇවැත්, සතලොස් සගවෙසෙස් ඇවැත්, තිස් නිසඟි පවිති ඇවැත්, එකසිය හැටහයක් පවිති ඇවැත්, අටක් පාට්ඨේසනීය ඇවැත්, පන්සැත්තුවක් සේබියා සිකපද හා ශප්තවිධ අධිකරණ සමථ ධර්ම ද උදෙසන ලදී. මෙතෙක් භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂයෙහි ආවා වූ එහි ඇතුළත් වූ භාග්‍යවතුන් වහන්සේගේ සිකපද අඩමසක් පාසා උදෙසිය යුතු බවට පැමිණේ. සමගි වූද සතුටු වූ ද, විවාද නොකරන්නා වූද සියල්ලන් විසින් ඒ ඒ සිකපදයෙහි ලා භික්ෂිය යුතුයි.

විස්තාර උද්දේසයයි.

භික්ෂුණි ප්‍රාතිමෝක්ෂය නිමියේය.

උපග්‍රහ්ටය

1. දින වශයෙන් පොහොය තුනකි. වාතුද්දසී, පණ්ණරසී හා සාමග්ගී වශයෙනි. සෘතුවකට පෝය අටක් වේ. එයින් තුන්වැනි, සත්වැනි පොහෝ දින වාතුද්දසී නම්නුත් ඉතිරි සය පණ්ණරසී නම්නුත් හැඳින්වේ. මෙසේ අවුරුද්දකට වාතුද්දසී පොහෝදින සයක් ලැබෙන අතර පණ්ණරසී පොහෝ දින අටලොසක් ලැබේ. සියලුම පොහෝ දින සුවිස්සකි. පැලවිය, දියවක, තියවක, ජලවකාදී විසින් තිථි තුදුසක් පිරිමෙන් වාතුද්දසියත්, පසලොසක් පිරිමෙන් පණ්ණරසියත් ලැබේ. පොහොය කිරීමේදී වාතුද්දසී දිනයක් නම් “අජ්ජු පොසථො වාතුද්දසො” කියාද, පණ්ණරසී දිනයක් නම් “අජ්ජු පොසථො පණ්ණරසො” කියාද යොදගත යුතුය.

සාමග්ගී උපෝසථයට දින නියමයක් නැත. යම් දිනක හේද වී ගිය හික්ෂු සංඝයා ස්වකීය සාමග්‍රිය පතා එක්වී පොහොය කෙරෙත් නම් ඒ සාමග්ගී පොහොයයි. එයට වාතුද්දසී හෝ පණ්ණරසී බවක් අවශ්‍ය නොවේ. “අජ්ජු පොසථො සාමග්ගී” යි යොදගත යුතුය.

2. i. උපෝෂථ දිනය, ii. පොහොය කිරීමට ප්‍රමාණවත් හික්ෂුන් ඇතිබව iii. ඔවුන් සභාගාපත්තිවලට නොපැමිණිබව හා iv. සීමාවෙහි බැහැරකළ යුතු කිසිවකු නැතිබව, යන සිව් කරුණු සම්පූර්ණ වීමෙන් පොහොය කිරීමට කාලය එළඹේ.
3. පොහොය කිරීම දින වශයෙන් තුනක් බව මූලදී (අංක1) දැක්වීමු. කරන්නන්ගේ වශයෙන් ද සංඝ, ගණ හා පුද්ගල යි උපෝෂථ තුනකි. සංඝ උපෝෂථයට යටත් පිරිසෙයින් හික්ෂුන් සිව්නමක්

සීමාව තුළ සිටිය යුතුය. ගණ උපෝෂ්‍යයට ද හික්ෂුන් තුන් නමක් හෝ දෙනමක් සිටිය යුතුය. පුද්ගල උපෝෂ්‍යය වනාහි එක ම හික්ෂුවක් ඉටා ගැනීමෙන් කරගන්නා උපෝෂ්‍යයකි.

කළයුතු ආකාරය වශයෙන් ද උපෝෂ්‍යය තුනකි. සුත්තුද්දේස පාරිසුද්ධි හා අධිච්ඡාන නමිනි. සුත්තුද්දේස යනු ප්‍රාතිමෝක්ෂය දෙසීම ය.

එයද -

- i. නිදනය දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම,
- ii. නිදනය හා සිව්පරිඡ් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම
- iii. නිදනය, පරිඡ් හා සඟවෙසෙස් දෙසා ඉතිරි කොටස අසා ඇති පරිදි සිහිකර ගැනීම.
- iv. නිදනය, පරිඡ්, සඟවෙසෙස් හා අනියතාපත්ති දෙසා ඉතිරිය අසා ඇති පරිදි සිහි කර ගැනීම.
- v. නිදනය පටන් මුළුල්ලේම දෙසීම යයි ආකාර පහකි.

පාරිශුද්ධිය යනු පිරිසිදු බව කීමයි. උපෝෂ්‍යාගාරයට හික්ෂුන් තෙනමක් රැස්වූ කල ඒ තිදෙනාන වහන්සේ අතරින් ස්ථවිර හික්ෂුව ඤාතියද පිහිටුවා පසුව “පාරිසුද්ධො අහං අවුසො (හන්තෙ) පරිසුද්ධො’ ති මං ධාරපෙ” ආදි නයින් ඔවුනොවුන් තම තමන්ගේ පිරිසිදු බව ප්‍රකාශ කටයුත්තේ ය. ප්‍රාතිමෝක්ෂය දෙසීමක් නැත. සීමාවට දෙනමක් රැස් වූ කල “ඤාතිය” නොතබා කියන ලද පරිදි පාරිශුද්ධිය පමණක් ඔවුනොවුනට ආරෝචනය කළ යුත්තේ ය. අධිඡ්ඡානය එකම හික්ෂුවකගේ උපෝෂ්‍යය වේ. “අජ්ජ මෙ උපොසථො පණ්ණරසො” යි වශයෙන් ඉටා ගත යුතු යි.

- 4. පාමොක් යනු සීලයට නමකි. අපායාදී දුක්වලින් හා අත්තානුවාදදී භයෙන් ද ආරක්‍ෂා කරන හෙයින් සීලයට එනම් වේ. එය දක්වන ග්‍රන්ථය ද උපචාර වශයෙන් ප්‍රාතිමෝක්‍ෂය යි කියනු ලැබේ.
- 5. කරුණු නවයකින් පූර්ව කෘත්‍යය සම්පූර්ණ වේ. i. ඇමදීම, ii, පහන් දැල්වීම, iii. අසුන් පැනවීම, iv. පැන් එළවීම, v. ඡන්දය හා vi. පිරිසිදු බව ගෙන ඊම, vii. සෘතුකීම, viii. හික්ෂුන් ගණන් ගැනීම හා ix. හික්ෂුණින්ට අවවාද දීම ද වේ.

(මෙහි v සහ vi එකක් වශයෙන් ගැනීමෙන් කරුණු අටකට ගොනු කරන අවස්ථා ද ඇත.)

- 6. පාමොක් දෙසීමේදී තම තමන් ඒ ඒ සත් ඇවැත් කඳුවලින් පිරිසිදු බව කීම ය. දේශක හික්ෂුව විසින් නිදනාදී පරිච්ඡේදයක් පාසා එහි අවසන හික්ෂුන්ගේ පිරිසිදු බව තෙවරක් ම විචාරණු ලැබේ. එහිදී ඇවැත් නැති නම් නිශ්ශබ්ද වීමෙන් තම පිරිසිදු බව පළ වේ.
- 7. පරිඡවීම නම් කෙලෙසුන් විසින් පරදනු ලැබීමයි. එතැන් සිට ඔහු හික්ෂුත්වයෙන් සලකනු නො ලැබේ. ගිහියකු වැනි ය.
- 8. අධිශීලය නම් උපසම්පදශීලය යි. ශීලයන් අතර ශ්‍රේෂ්ඨ ශීලය හෙයින් ඊට අධි ශීලය යි කියනු ලැබේ.
- 9. කරුණු සයකින් යුක්තව කරන ප්‍රතික්ෂේපයෙන් උපසම්පදව ප්‍රතික්ෂේප වේ. i. උකටලී වූ සිත, ii. ගිහිබව පතම්"යි ඇ විසින් කිය යුතු බව, iii. එය වර්තමාන කාලයෙන් ම කිය යුතු බව iv. වචනයෙන් ම ප්‍රකාශ කළ යුතු බව, v. සිහි ඇත්තකු ඉදිරියෙහි කීම හා vi. ඒ ඇසිල්ලෙහි ම ඔහු දැන ගැනීම ද යන සය යි.

- 10. මිනිස් දහමට වැඩි වූ ගුණදම් උත්තරී මනුෂ්‍යධර්ම නම් වේ. දසකුසල් මිනිස් දහම් ය. ඉන් මත්තෙහි වූ ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදිය උතුරු මිනිස් දම් ය.
- 11. සාංසාරික පැවැත්ම තිලකුණට නගා බලන යෝගාවචර භික්ෂුවට තමා ධ්‍යාන මාර්ග ඵලාදියට නොපැමිණ ම පැමිණියෙමි'යි වැරදි අදහසක් උපදී. එය අධිමානයය. එබඳු හැඟීමකින් තමා කෙරෙහි මාර්ගඵලාදිය ඇතැ'යි කියන්නකුට උතුරුමිනිස් දම් පලකිරීමෙන් පරිජ් නොවේ.
- 12. ඇවතින් පිරිසුදු බව පතන භික්ෂුවට මූල මැද අග යන තුන් තැන්හිදී ම සංඝයාට අවශ්‍ය වන හෙයින් මේ ඇවැත් තෙළෙසට සංඝාදිසේස (සඟවෙසෙස්) යයි කියනු ලැබේ. මේ ගරුකාපත්තියට පැමිණි භික්ෂුව ඉන් මිදීම සඳහා මූලදී පිරිවෙස හා මැද දී මානත ලබා ගැනීම සඳහාත් අවසන අඛණ්ඩතා සඳහාත් සංඝයාගේ පිහිට අවශ්‍ය ය.
- 13. සුගත් වියත මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් වියත් තුනකි. වඩු රියනින් රියන් එකහමාරකි.
- 14. සඟ වෙසෙස් ඇවතට පැමිණි භික්ෂුව එය සඟවාගෙන සිටීමේ වරදින් මිදීම සඳහා වින්ද යුතු දඬුවම "පිරිවෙස්" නම්. පැමිණි ඇවැත් ගණනට හා සඟවාගෙන සිටි දින ගණනට පිරිවෙස් පිරිය යුතු ය. දින ගණන් හා ආපත්ති සංඛ්‍යා අමතක නම් උපසම්පද වූ දිනය පටන් පිරිවෙස සමාදන් වූ දිනය දක්වා මේ දඬුවම විදිය යුතු ය. පිරිවෙස ආකාර විසින් සතරකි. i. අපට්ච්ඡන්ත, ii. පට්ච්ඡන්ත iii. සුද්ධන්ත හා iv. සමෝධාන නමිනි.

15. හික්ෂුන්ට ගරු කිරීම මානත්ත (මානත්) නම්. ඇවැත් සඟවා සිටි හික්ෂුව කලක් පරිවාසයෙන් ද දඬුවම් විඳ පසුව මානත ද පිරිය යුතු ය. මෙය රැකිය යුත්තේ සන්දිනක් තුළ පමණි. ඊට පසුව ඔහු අබ්භානයට සුදුස්සකු වෙයි. මානත ද සිව් අයුරුය. i. පටිච්ඡන්ත, ii. අපටිච්ඡන්ත, iii. පක්ඛ හා iv. සමෝධාන විසිනි.

(පිරිවෙස හා මානත රකින හික්ෂුව ඒ රකින කාලය තුළ සෙසු හික්ෂුන්ගේ අභිවාදනාදිය ලැබීමට සුදුස්සෙක් නොවේ. ඔවුන් දුටුවිට අසුනෙන් නැගී ගරු කළ යුතු ය. උපසම්පදදී විනයකර්ම වලට සහභාගී වීමට නො හැකි ය. පිණ්ඩපාතාදි වත් සමාදන් වීමක් ද නො වේ. පියවි හික්ෂුන් ඉදිරියෙන් යාම් ඊම් හෝ යටත් පිරිසෙයින් හෙරණුන් අතින් වුවද උවටැත් ගැනීම තහනම් ය. අනතුරකදී හැර අරමින් බැහැර යාමට ද නො හැකි ය.)

16. අනියත යනු අවිනිශ්චිත යන තේරුම යි. හික්ෂුවකගේ පැවැත්ම පාරාජිකාවකට සංඝාදිසේසයකට හා පවිතියට ද සාධාරණ නම් කවරකින් දඬුවම් දිය යුතු දැයි නිශ්චයක් නොවන හෙයිනි. එය දුටු සෝවාන් කෙනකු වැනි විශ්වාස කටයුතු කෙනකුගේ ප්‍රතිඥාව පරිදි ආපත්ති ආරෝචනය කටයුතු ය.

17. සෝවාන් ඵලයට පැමිණි ආයඝී ශ්‍රාවිකාව විශ්වාස කටයුතු වචන ඇත්තියකි.

18. තමන් සතු අකැප දෙයක් හික්ෂුන්ට දී ඇවැත් දෙසා ගැනීම නිසඟි පවිති වලින් දැක්වේ. එය සංඝයාට හෝ ගණයාට හෝ පුද්ගලයකුට දිය හැකිය. ඔව්හු එය නිස්සජ්ජනය කළ හික්ෂුවට ආපසු පවරා දිය යුතු ය. එසේ දීම යුතුකමක් මෙන් ම නොදුන හොත් විනය වරදකට ද අසුවන බැවිනි.

- 19. භික්ෂූන් විසින් අතුළ කඨින සිවුර අට වැදැරුම් හේතු අතුරෙන් එකකින් හෝ අවලංගු වේ නම් ඒ කඨිනෝද්ධාරය යි. කඨිනය ඉදිරිමයි. මසා අවසන් කිරීමෙන් හෝ කඨින බව අවලංගු වීමෙන් සිවුරක් ඇති කල්හි හෝ, මීයන් කෑමෙන් හෝ සොරුන් පැහැර ගැනීමාදියෙන් සිවුරක් නැති කල්හි නො ඉටා සිවුරක් දරණ භික්ෂුවට නිසඟි පවිති වේ.
- 20. කඨිනය ගත් භික්ෂුවට විවර මාසයන්, අනතුරුව එළඹෙන හේමන්ත සෘතුවේ භාරමාසයන් යන පස්මාසය හැර ඉතිරි කාලය තුළ ලැබෙන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි. කඨිනය නොගත් භික්ෂුවට විවර මාසය හැර ඉතිරි එකොළොස් මාසය තුළ ලබන සිවුරු “නොකල් සිවුරු” යි.
- 21. “කුසල චිත්තං පාතයති’ ති පාවිත්තියං” ආයථිමාර්ගයට බාධා කරමින් පැවති කුසල් සිත් මුවහ කරන, හෙළන බැවින් දෙයානුවක් වූ මේ ඇවැත්වලට පවිති යයි කියනු ලැබේ.
- 22. ආගන්තුකයන සඳහා පිළියෙල කළ බතට “ආවසථ පිණ්ඩ” යයි කියත්. එය භික්ෂූන් සඳහා පමණක් නොව මගියන්ට ගිලණුන්ට හා වෙනත් දිළිඳුන් සඳහා ද සකස් කරන ලද්දකි. මෙසේ ආගන්තුකයන් හා දිළිඳුන් සඳහා පිළියෙල කළ දහ ශාලාවක උපසපන් භික්ෂුවකට වැළඳිය හැක්කේ දවසක් පමණකි. ඉන් මත්තෙහි වළඳන්නාහට පවිති වේ.
- 23. දයකයන් භික්ෂූන් හමුවට පැමිණ “ඔබ වහන්සේලාට බතින් පවරම්” යි කරන අකැප නිමන්ත්‍රණයකින් හෝ භික්ෂූන් දයකයන් වෙත ගොස්, “අපට බත් දෙව” යි ඉල්ලන අකැප විඤ්ඤත්තියකින් ලැබූ හෝඡනයක් සිව් නමක්ව හෝ වෙන

වෙන ම හෝ ගොස් වළඳ ද එයට ගණභෝජනය යයි කියනු ලැබේ.

- 24. ආරාධිත ක්‍රමය ඉක්මවා වැළඳීම පරම්පර භෝජනය යි. ඇරයුම් එකක් දෙකක් හෝ කීපයක් ලැබූ හික්ෂුව මුලින් පිළිගත් ඇරයුම්වලට පස් දූහමියන් හෝ නො යවා පසුව පිළිගත් ආරාධනය ඉවසා ගොස් වළඳ නම් ආරාධිත ක්‍රමය වෙනස් වූවා වේ. ඊට පරම්පර භෝජනය යි කියති.
- 25. මෙහි පවාරණය නම් ප්‍රතික්ෂේපය යි. වළඳමින් සිටි හික්ෂුවක් වෙත එළ වූ භෝජනය පිළිගන්වන්නහු අත්පස සිටියදී හිස සැලීමාදියෙන් හා වචනයෙන් හෝ ප්‍රතික්ෂේප කරයි නම් භෝජනය පවාරණය කෙළේ වේ. විනයානුකූලව ඉතිරි කර නො ගත් භෝජනයක් හැර වෙන කිසි ම දෑයක් ඒ දවස තුළ අනුභව කරනු නො වටී.
- 26. සන්තිධිය යනු තැන්පත් කොට තැබීම ය. හික්ෂුව පිළිගත් යාවකාලික හෝ යාමකාලික වූ කැයුතු පියයුතු දෑයක් තැන්පත් කොට තබා එක රැයක් ගතවීමෙන් සන්තිධි වේ. එය වළඳන්නාහට පවිති වේ.
- 27. සුගත් අඟල මැදුම් පිරිමියකුගේ අතින් අඟල් තුනකට සමාන ය. එබඳු සුගත් අඟලෙන් අඟල් අටක් වඩුරියනින් එකකි. තවත් තැනක මැදුම් පිරිමියකුගේ රියන සුගත් අඟලට සමාන යයි ද සඳහන් වේ. විමසිය යුතු තැනකි.
- 28. පාට්දේසනියා'පත්ති ද දෙසා ගැනීමෙන් පිරිසිදු බවට පැමිණෙන ඇවැත් කොටසකි. ගැරහිය යුතු බැවින් අසප්‍රාය බැවින් වරදට හේතු වූ ඇවැත් කොටස් "සො' හං හන්තෙ

පාටිදෙසනියාපත්තිං ආපජ්ජං තා තුම්භ මූලෙ පටිදෙසෙමි” විසින් දෙසනු ලැබේ.

- 29. සේඛ නම් මාර්ග ඵලයන්ට පැමිණි ආයතියෝ ය. ඔව්හු ඒ සඳහා හික්මෙන බැවිනි. යම් කිසි කුලයක් ශ්‍රද්ධාවෙන් දියුණු වූවත් ධනයෙන් දුප්පත් නම් එබඳු කුලවලට හික්මු සංඝයා ‘සේඛ’ සම්මුතිය ප්‍රදානය කෙරෙති. සේඛ සම්මුතිය ලත් කුලයකින් ආරාධනයක් නො ලැබ ආම්භසයක් පිළිගැනීම නොවේ.
- 30. සේඛියා යනු හික්මිය යුතු යන තේරුම යි. හික්මුවක් විසින් හික්මිය යුතු වාරිතූ ක්‍රම දැක්වීම් වශයෙන් වදාළ සිකපද කොටසකි. ඒ ඒ සිකපද උල්ලංඝනය කිරීමෙන් දුකුලා ඇවැත් වේ.
- 31. සංඝයා, ධර්ම, විනය හා ආපත්තියට පැමිණි හික්මුව ද යන සිව්කරුණු හමුවෙහි විසඳිය යුතු අධිකරණය “සම්මුඛ විනය” යි.
- 32. හේතුරහිත ශීල විපත්ති ආදියෙන් චෝදනා කරනු ලැබූ “දබ්බමල්ල පුත්ත” වැනි රහතුන්ට දිය යුතු අධිකරණ වෙසෙසකි, “සති විනය.”
- 33. ගර්භ හික්මුව වැනි උමතු වූ හික්මුන්ට දියයුතු විනය ක්‍රමය “අමුල්භ විනය” නමින් දැක් වේ.
- 34. අනියතාපත්තීන්හි කී පරිදි උචාල හික්මුව වැනි හික්මුන්ට ඔවුන්ගේ ප්‍රතිඥාව අනුව දිය යුතු විනය කර්මය “ප්‍රතිඥ” නම්.
- 35. යම් විනය කර්මයකදී ධර්මවාදී හික්මුන් වැඩිපුර සිටිත් නම් එබඳු අධිකරණ සමථයට “යෙභ්‍යාසසික” යයි කියනු ලැබේ.

36. ලාමක ඇවැත් වලින් වැඩිහිටි භික්ෂුව පාපී සංඛ්‍යාවට ගැනේ. එබඳු පාපී භික්ෂුන් උදෙසා නියමිත විනය ක්‍රමය “තස්ස පාපියාසිකා” නම් වේ.

37. යම් අධිකරණයක් පිළිබඳව කරුණු සෙවීමේදී එය සංඝයාගේ භේදය පිණිස පවතී නම් එබඳු අධිකරණය ගුරුවක් තණවලින් වසා දමා යටපත් කිරීමක් මෙන් නවතා දමා ද විනිශ්චය නොකෙරේ ද ඊට තිණවත්ථාරකයයි කියනු ලැබේ. (මේ සත්විධ සමථ ධර්ම මගින් ඒ ඒ අධිකරණ විසඳිය යුතු ක්‍රමය මෙසේ ය.)

විවාදාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් හා යෙහුයාසිකාවෙන් ද,
අනුවාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් සති විනයෙන් අමුල්හ විනයෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,
ආපත්තාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් ප්‍රතිඥාවෙන් හා තිණවත්ථාරකයෙන් ද,
කිව්වාධිකරණය = සම්මුඛ විනයෙන් ද විසඳිය යුතු ය.)

38. ගරුධර්ම අටකි. ඒවා භික්ෂුණින් විසින් පිළිපැදිය යුත්තේ ය.

- i. භික්ෂුණිය තම උපසම්පදාවෙන සියයක් වස් ඉක්මවා සිටිය ද එදවස් උපසපන් වූ භික්ෂුවට වැන්ද යුතු ය. ගරුබුහුමන් දැක්විය යුතු ය.
- ii. භික්ෂුන්ගේ ආරාමයකට ආසන්න වූ මෙහෙණවරක විසිය යුතු ය.
- iii. අඩමසක් පාසා භික්ෂුන් කරා එළඹ පොහෝ විවාළ යුතු ය. අවවාද ලබා ගත යුතු ය.

- iv. වස් විසූ භික්ෂුණිය උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි පාවාරණය කළ යුතු ය.
 - v. ගරු ධර්මයන්ගෙන් පිරිසිදු බව කැමති භික්ෂුණිය අඩමසක් මානන පිරිය යුතු ය.
 - vi. දැවුරුද්දක් සයාකාර ශික්ෂාවන්හි භික්ෂිය යුතු ය. අනතුරුව උභතෝ සංඝයා කෙරෙහි උපසම්පද බව ලැබිය යුතු ය.
 - vii. මොනම කරුණකද වත් භික්ෂුන්ට නින්ද පරිභව නො කළ යුතු ය.
 - viii. භික්ෂුණින් භික්ෂුන්ට අවවාද නො කළ යුතු ය. භික්ෂුණිහු භික්ෂුන්ගෙන් අවවාද ලබා ගත යුතු ය.
39. සයාකාර ශික්ෂාව නම් i. සතුන් මැරීම හෝ හිංසා නො කිරීම, ii. සොරකම් නො කිරීම, iii. බඹසර හැසිරීම, iv. බොරු නො කීම, v. රහමෙර නො බීම, vi. විකාලයෙහි නො වැළඳීම.

උපග්‍රන්ථය නිමියේ ය.